

Paládi Zsolt – Dr. Bánosi György:

Lúzerek kézikönyve

Vidáman a lejtőn

Humoreszkek

Budapest 2016.

Magyar és nemzetközi lúzertörténelem két „rock end roll történész” tollából, a nemzetközi lúzerség történeti dokumentumainak és a rendelkezésre álló oral history forrásainak alapján

„Magyarországot külföldön is lúzerországnak tekintik, de mi is annak tartjuk magunkat...”

Parrag László

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke

TARTALOM:

Ász és kevésbé ász szinglik párkapcsolati viszonyosságai

1. 7 pontban arról, milyen pasit kerülsz el
2. 7 pontban arról, milyen nőt kerülsz el
3. A végzet férfi
4. Párhuzamos lélekrajzok
5. „Nincs egy normális pasi!” 1-2.
6. Az ideális férfi (20 pontban)
7. Az ideális nő (20 pontban)
8. Egy Vénusz-papnő szenvedései négy tételben
9. Életem legboldogabb napjai
11. Duci dili
11. 10 dolog, ami biztosan elriasztja választott kedvesünket
12. 10 dolog, amiért munkatársaid kikapósnak nézhetnek
13. 10 dolog, ami biztosan elriasztja az általunk választott pasit
14. 10 dolog, amiért munkatársaid melegen nézhetnek
15. Jelige: apukát keresek hároméves kisfiamnak

WORKAHOL(ISTI)C

A lúzer munkában: életed berendezése (Feng shui), ritmusa (aura-fogyókúra) és a jövőd (tenyérjósítás)

1. A VS-elv (Védd a segged) törvényszerűségei 10 pontban
2. A VS-elv (Védd a segged) alkalmazása a gyakorlatban
3. Welcome to Reménytelenfalva
4. Az alfahím
5. Egy széplélek vergődései 1-2.
6. PC-WC, avagy egy netfüggő naplója
7. A zaklatás következményei
8. A lúzer fogyasztó ismérvei
9. Bevezető gondolatok az új, sikerközpontú irodalomtanítás elméleti megalapozásához
10. Néhány példa a korszerű, sikerközpontú irodalomtanítás illusztrálására

SZÓRAKOZOL VELEM?

A lúzer története, személyisége és szórakozási szokásai

1. A tehetségtelenség rövid története
2. Lúzer Chuck Norris
3. Nemzetközi bunkófesztivál
4. A kidobás fortélyai
5. Kedves sms-ek
6. Bianca show
7. Aláz show
8. Alterna(t)ív szórakozás
9. Ügynökök kíméljenek
10. Lakótelepi csend-élet

Előszó az első kiadáshoz

Kedves Olvasó!

Üdvözljük azok között, akiknek sikerült az, ami manapság egyre több ember osztályrésze: látványos bukások után kudarcot vallani az életben. Ha eddig még szerény boldogságban töltötte napjait, akkor se keseredjen el, eljön az idő, amikor Ön is tagja lehet a lúzerek szívmengető és tágas körének, hacsak könyvünk idejében a kezébe nem kerül! Úgyhogy kérjük szépen, vegye meg ezt a könyvet, már csak azért is, mert nekünk is súlyos lakáshitelünk van a banknál, és nem szeretnénk az utcára kerülni!

Tehetségtelen Ön? Úgy érzi, átnéznék Önön? Nevetnek komolynak szánt megjegyzéseiben? Úgy tesznek, mintha meg sem hallották volna elképzeléseit? Pénzügyi elgondolásai rendre elbuknak? A másik nem levegőnek veszi, vagy kénye-kedve szerint dobja át a palánkon? Úgy gondolja, hogy egy abszurd dráma hőse? Mindig becsapódik Ön előtt egy ajtó? Akkor Önnek feltétlenül el kell olvasnia ezt a könyvet, különben örök életében a szerencsétlen sorsú becsapottak és bűnbakok körébe fog tartozni. Ennek munkatársai és „jóakaró” ismerősei örülni fognak, ám Ön nem biztos, hogy hátralévő életét keserű bánkódások és magányos, önmarcangoló vívódások között kívánja tölteni.

Fontos ember Ön? Adnak a szavára? Mindennapjaiban boldogságot sugároz és remekül érzi magát? Mindig leveszi a lábáról a másik nemet és ellenállhatatlan a mosolya? Üzleti tervei rendre beválnak? Bár meg kell, hogy mondjuk, nem szeretjük Önt, de Önnek is feltétlenül el kell olvasnia ezt a könyvet. Hisz gondolja meg, ha nem lennének vesztesek, mihez képest élvezhetné Ön a sikerét? Dőljön hát hátra, és okuljon a sok boldogtalanon.

Mint nemzetközileg elismert lúzerkutatók, a történeti lúzerség szakértői, ebben a nagyívű munkában megkíséreltük összefoglalni, milyen kellemes meglepetések érhetik Önt és hogyan tökéletesítheti a bukás művészetét.

A Szerzők

A tehetségtelenség rövid története

Gogolák tanár úr példázatai

A történelem rengeteg olyan példát ismer, mikor egy-egy kapitális hiba miatt nagyhatalmú urak buktak el, ígéretes karrierük mentek veszendőbe. Példának okáért én sem voltam mindig ilyen nyomorult lélek, mint most. Summa cum laude diplomáztam Debrecenben. Bár már az egyetemen híres voltam szórakozott természetemről és szétszórtságomról, nyomban felajánlottak egy magyar-történelem szakos tanári állást a legjobb szolnoki gimnáziumban. Ekkor már jegyben jártam Etelkával, aki francia-olasz szakon végzett ugyancsak a cívis városban. A tragédia szele akkor érintett meg először, amikor barátaim felfedezték, hogy különböző kéréseiknek egyáltalán nem tudok ellenállni. Amikor kéréssel fordultak hozzám, én is mindig ugyanazt a választ adtam, mint II. Ulászló királyunk. Ahogy ő a „Dobzse” vagyis „jól van” kijelentéssel hagyott jóvá mindent, én is ugyanúgy bólintottam néha már-már szemtelen felvetéseikre. Előbb kisebb értéktárgyaim látták ennek kárát, majd egyre nagyobb kölcsönöket vettek fel tőlem, amelyeket persze sosem fizettek vissza. Talán II. András királyunk mondata is eszemben járt: „Az adakozás mértéke a mértéktelenség.” Emellett gyűjtőszendélyem is hatalmába kerített, az volt a célom, hogy megszerezsem Kongó összes bélyegét. Az előbb említett II. Andrásnak is fontosabb volt a Szentföldön ereklyegyűjteményének gyarapítása, mint maga a hadjárat: ebben követtem. Hamar kiürült a „kincstáram”, mint a Mátyás után következő II. Ulászlóé, és én is odáig jutottam, hogy még a lakomák árát is kölcsönből kellett kiegyenlítenem. Hiszen ekkor még meg tudtam fizetni, hogy vasárnaponként lakomát csapjunk Etelkával Szolnok legjobb éttermében. De a túlzott költségek miatt hamarosan bajba kerültem. Holacsek, a fizikatanár, akitől a legtöbb kölcsönt fölvettem, sajnos kíméletlen és hidegeszű hitelezőnek bizonyult. Amikor már végképp nem tudtam fizetni neki, az igazgatóhoz rohant és bepanaszolt nála, mondván, olyan felelőtlen figurák dolgoznak az intézményben, akikre egy forintot sem lehet rábízni. Folyamatosan fújni kezdett, s mire nagy nehezen rendeztem vele a pénzügyeimet, már a szakközépiskola tantestületében találtam magam. Az itteni igazgató azzal fogadott, hogy a hírem megelőzött engem, úgyhogy meg se próbáljak kölcsönkérni senkitől. De csupán az egyik függőséget helyettesítettem a másikkal, ezután annyi ezoterikus irodalmat olvastam, hogy a kelleténél nagyobb jelentőséget tulajdonítottam a jeleknek. Olyan babonás lettem, mint egy öregasszony: ha egy fekete macska átszaladt előttem az úton, ha egy bagoly rámuhogott, ha holdtölte közelgett

vagy épp péntek 13-a volt, nem mertem órát tartani. Mint történészt, megnyugtató az a tény, hogy olyan kiváló hadvezér is babonás volt, mint Nikiasz. Expedíciós serege azért veszett oda Szicíliában, mert egy napfogyatkozás miatt nem vonult vissza. Ezt a természeti jelenséget rossz előjelnek tartotta az elinduláshoz. Katonáinak azt parancsolta, hogy egy tapodtat se mozduljanak, így hadát megsemmisítették a syracusaiak.

Szorongásaimat az ital csillapította. Hű társam is akadt az italozásban, Feri, aki az önkormányzatnál dolgozott. Feltétlenül megbíztam benne, mindaddig, amíg nem jutatták történelemtanári állásomat a sógorának. Arra hivatkoztak, hogy problémáim vannak az alkohollal... Amikor hazafelé bandukoltam, miután kirúgtak, eszembe jutott III. (Részeges) Mihály császár. Ivócimborája addig itatta, amíg egy nap már ő léphetett helyette a trónra... És a baj nem jár egyedül. Hamarosan feleségemet is elvesztettem. Egyszer a technikussal sörözgettem, mikor is ő italos állapotban kinyögte, hogy cimborám, Feri olyan szemérmetlen a feleségemmel, hogy már különböző fogadásokra is elviszi magával. Könnyen elképzelhető, mit éreztem. Claudius császárt érhetette így a hír, akinek felesége szintén számtalanszor reprezentált a szeretője mellett, és természetesen mindezt az uralkodó tudta meg utoljára, egy felszabadított rabszolgájától. Eltaszítottam a hűtlen némbert, erre ő mindenhol mindennek elmondott. Annyira befeketített az emberek előtt, hogy a szakközépiskolából is eltanácsoltak. Egy általános iskola vett volna át. Az igazgató persze képmutató módon azt bizonygatta, sokkal alkalmasabb lennék a kisebb gyermekekkel való foglalkozásra. Belementem az alkuba, mert azt ígérte, hogy megsüti kedvenc csemegémet, a meggyes rétest. Nem tudtam ellenállni ennek az ajánlatnak. Akárcsak V. Ferdinánd osztrák császár, akit kedvenc ételének elkészítéséért cserébe mondattak le a trónról, unokaöccse javára. Sebaj, gondoltam, egy általános iskolában is csodát lehet tenni. Lehet, hogy rossz stratégia voltam korábban, de úgy tűnt, ez az általános iskolai állás is fekszik nekem. A gyerekek gyorsan megszerettek, még nevettek is a vicceimen. Az igazgató is becsülte a tudásomat, be is osztott mellém egy fiatal, pályakezdő kolleginát, hadd tanuljon tőlem. Erika nagyon csinos lány volt, és itta a szavaimat. Pár nap múlva úgy gondoltam, hogy túlléphetek a hivatalos formaságokon és elhívhatom egy kötetlen beszélgetésre a Két pisztolyba. Kicsit zavart, hogy Orlai, a tornatanár is közénk furakodott, és elkísérte Erikát a találkozóra, de fő, hogy igent mondott, és remekül érezte magát velem, illetve velünk.

Karrierem tovább emelkedett, kevesebbet ittam, ezentúl inkább a szerelem részegített. Amikor az öreg Gyurgyák nyugdíjba ment, a 8. c osztályfőnöke lettem. Mondtam is magamnak, barátom, te hamarosan igazgató-helyettes leszel. Erikánál is jól állt a szénám, párás tekintettel bevallotta nekem, le sem tudta tenni a tanulmányomat, amit a Pedagógiai Szemlében

közöltem. Nemsokára felelősséggel járó feladatot kaptam. Egy este elvittem az osztályomat egy neves énekes, Kornél koncertjére. Kornél költő és filozófus is, sokra értékeltém a műveit és dalait, ezért örültem a megbízatásnak. Erikát is szívesen eljött velem, így szinte teljes volt a boldogságom, egy szépséghibától eltekintve, hogy Orlai megint ránk akaszkodott. Végigcsápoltam a koncertet a gyerekekkel, amivel ismét beloptam magam a szívükbe. A koncert után Kornél társaságát kerestük, és ő meglepett a szívélyességével. Három fiúval együtt meghívott az öltözőbe. Kézen fogtam Erikát, hogy ő se maradjon ki a különleges élményből. Sajnos nem tudtam meggátolni, hogy Orlai is velünk tartson. Kornélnak nagyon tetszett, hogy a diákok tanárukkal együtt buliznak, és megbontott egy üveg Smirnoff vodkát. Egy hajtásra igyátok meg – szólt a diákoknak – most majd meglátom, ki a legény a talpán. Őket persze nem kellett biztatni, harmadszorra és negyedszerre sem. Majd egy üveg tokaji is előkerült, a hangulat a tetőfokára hágott és úgy gondoltam, akkor vagyok jó fej, ha nem szólok rájuk. Egyébként már bennem is dolgozott a szesz. Az egyik fiú szervezete azonban nem bírta az alkoholt, és a buli végén teljesen kinyúlt, a mentőknek kellett elvinnie.

Másnap reggel az igazgató irodájában kezdtem a napot. A diri fel volt háborodva. Orlai kolléga és kis barátnője nagyon csúnya dolgokat beszélt rólad – hallhattam a dörgedelmet. Talán el tudom intézni, hogy a rendőrség ne indítson eljárást kiskorú veszélyeztetése miatt. De neked azonnal távoznod kell az intézményből. Nehezen vettem tudomásul a döntést, és még fájdalmasabb volt, hogy a helyemet másnap Erika töltötte be, aki már várt egy történelemtanári állásra. Úgy jártam, mint III. Péter orosz cár. Nagy Frigyes porosz király iránti rajongása miatt kilépett a hétéves háborúból, amelyben már győzelemre állt a poroszokkal szemben. Felesége, Nagy Katalin röviddel ezután megfosztotta a tróntól, majd szeretője, Orlov segítségével pedig az életétől is. Csak annyiban különbözött a sorsunk, hogy Orlai nem fojtott meg engem, csak jól seggberúgott.

Kikerültem a pedagógusi pályáról. Egy elhagyatott ipartelepen vállaltam portási állást. Azt hittem, könnyű feladat. Minden nap felszerelkeztem sörökkel, hogy valahogy kibírjam ezt a rendkívül unalmas munkát. Sajnos legtöbbször elnyomott a buzgóság, és kilópták alólam a fél telepet. Megtörtént ez már rangosabb emberrel is, mint velem. Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke részegen átaludta az '56-os forradalmat. De még nagyobb baj történt, mikor egyszer kivételesen nem aludtam el. A behatoló bűnözők elkaptak és bezártak egy raktárba. De arról elfeledkeztek, hogy kiférhetek a szellőzőnyíláson. Az izgalmak után első utam a kocsmába vezetett. Lihegve követeltem egy korsó sört a pultnál. Hirtelen egy férfi mancsát éreztem a vállamon. Nem fogsz te olyan könnyen megszökni előlünk, haver – szólt egy sztentori hang. Rögtön felismertem a betörők egyikét. Nekem is, mint XVI. Lajos francia

királynak, a mohóság lett a végzetem. Az egykori uralkodó külföldre akart szökni, de nem bírt a gyomrával, ahogy én a torkommal, és megállt egy lacikonyhánál. Míg evett, a pórnép felismerte, hisz ott volt a képe a pénzükön. Ahogy őt a forradalmárok Párizsba, úgy vonszoltak vissza engem a raktárba. Egykedvűen lapultam az odúban, és egy beszélgetésre lettem figyelmes. „Mit kezdünk ezzel a tökfejjel? Vajon lesz-e valaki, aki váltságdíjat fizet érte? Etelka, a volt felesége elég szánakozva beszélt róla, hátha megér neki ötvenezer forintot. Egy estére elég, hogy gépezzünk.” Rettenetes halálfélelem lett úrrá rajtam. A hajdani Valerianus császárra gondoltam, aki a perzsák fogságába esett. Amikor a saját fia sem volt hajlandó váltságdíjat fizetni érte, az ellenséges király, Sapur, kitömette. A gazemberek két hétig vártak, utána kinyílt a börtönöm. „Eladhatnánk a Természettudományi Múzeumnak kipreparálva, de azok se adnának egy vasat se érted” – humorizált az egyik. Jól megruháztak, aztán kivettek egy szál gatyában az autópálya mellé. Ott hevertem tehetetlenül a szétdobált körték között. Az arra járó hajléktalanok megszántak, és megkínáltak kannás borral. Ha megzabálom a körtéket, és sok bort iszom rá, talán kimúlok ebből az árnyékvilágból, mint Földnélküli János, akinek hasonló lett a veszte. De még ez sem sikerült, csak a gyomrom készült ki irtózatosan.

Most egy tanyán dolgozom, tyúkokat etetek. Ha az utolsó római császárnak, Nagy Romulusnak elég jó volt ez a foglalatosság az uralkodás után, akkor nekem is jó lesz. Elvégre a nagy emberek és a nagy vesztesek példája mindig a szemem előtt lebegett.

Lúzer Chuck Norris

Az internet világának kedvelői között nem ismeretlen Chuck Norris amerikai színész másik oldala. A méltán világhíres rendcsináló karatebajnok magyar híveit az igazságkereső hős nagyságát hirdető aranyköpésekre ihlette. Néhány példa: „Chuck Noris nemrégiben levédette a jog és igazság szavakat, mert ezek az ő jobb és bal lábának nevei; Chuck Norris egy alkalommal kirakta Legóból a naprendszer 1:1 arányú modelljét; Chuck Norris beküldte a fényképét az adóhivatalba. Azóta nem háborgatják.”

Mi most a hungarizált Chuck Norris, avagy a „lúzer Chuck Norris” jellemét és erényeit szeretnénk megvilágítani 12 mondatban.

Lúzer Chuck Norris elvégezte a bohóciskolát, de első fellépése után a szociálpedagógusok kisebb hadának hónapokig kellett dolgoznia az Eszterlánc óvoda Nyuszi és Csiga csoportjának tagjain.

Lúzer Chuck Norris életében egyszer volt nővel, arról is kiderült, hogy transzvesztita.

Lúzer Chuck Norris kedvenc helye egy buzibár, mert egyedül itt tud meghitten elbeszélgetni a pultoslánnyal, aki persze férfi.

Lúzer Chuck egyszer zuhogó esőben adott szerenádot reménytelen szerelmének. Őt két hétig ápták a kórházban tüdőgyulladással, a csaj pedig lelépett a hegedüssel.

Lúzer Chuck egyszer felvitt egy nőt a lakására, de nem volt otthon alkohol, ezért lement a boltba. Ám a lány kíváncsiságból elolvasta az emailjeit, amik kizárólag farokhosszabbító reklámspamekből álltak. A nő lelécelt, de nyitva hagyta a lakást, mire Chuckot kirabolták és elvitték az összes megtakarított pénzét.

Lúzer Chuck reménytelen szerelmét elvitte egy gyertyafényes vacsorára, de egy hirtelen mozdulattal feldöntötte a gyertyát, a szétfröccsenő viaszcseppek pedig harmadfokú égési sérüléseket okoztak a lánynak.

Lúzer Chuck legmaradandóbb élménye a nőikkel kapcsolatban egy férfiből átoperált lányhoz fűződik, aki majdnem a barátnője lett, de inkább beverte Chuck fejét egy kukának használt acélvödörrel.

Lúzer Chuck legkomolyabb állása egy hónapig tartott. A jónevű autócégnél egy törésteszt-bábut helyettesített.

Lúzer Chuck leghosszabb ideig tartó állását akkor veszítette el, amikor megkérdezte a főnökét, nem akarja-e elvállalni a „Felszarvazott férjek” egyesületének elnöki tisztét.

Lúzer Chuck elment egy pszichiáterhez. A pszichiáter tizenöt perc múlva sírva fakadt, félóra múlva kirohant a rendelőjéből és visszaadta a diplomáját. Azóta kizárólag egy dologgal foglalkozik: fémgolyócskák kicsi lyukakba való juttatásával.

Lúzer Chuck egyszer öngyilkos akart lenni, de a vonat elment mellette, mert a váltót átállították egy másik sínpályára.

Lúzer Chuck halálában rejtélyes körülmények játszottak közre. Egy átmulatott éjszaka után megkérdezte a kidobóembertől, szereti-e Apollinaire költészetét.

Welcome to Reménytelenfalva

(Munkakeresés Magyarországon)

Három éve egyedül nevelem Janikát és ugyanannyi ideje nincs munkám. Ha az édesanyám nem segítene kis nyugdíjából, csak a legősibb mesterséget folytathatnám. A disznó Józsi egyáltalán nem fizet gyerektartást. Egyszerűen nem találok semmit, pedig kitűnő eredménnyel végeztem el az ELTE Bölcsészkarát német-magyar szakon. De nem adom fel a reményt, újra és újra ott ülök valamelyik cég folyosóján. Van, ahol be se hívnak, csak velős egyszerűséggel közlik, hogy már megtalálták a megfelelő embert. A másnapi újságban ennek ellenére megint beleakadok az álláshirdetésükbe.

Pedig nem érzem magam sem csúnyának, sem butának, csak elmúltam negyven éves.

Múltkor ért a legnagyobb kudarc. Szokás szerint fél délelőttömet várakozással töltöttem az APC Controlling Management RT-nél. Tizenegy körül odahelyezte csinos kis popsiját mellém egy festett vörös hajú, sötét rózsaszín műkörmös, húsz év körüli lányka tenyérszoknyában és divatcsizmában. A humánmenedzser, aki eddig észrevétlenségbe burkolózott, egyszer csak kipattant szobájából és széles vigyorral hozzám fordult: „Ejnye, ejnye nem szép dolog, hogy a kislány így megvárakoztatja az anyukáját. Remélem, nálunk nem fog elkésni.” Egy szót se szóltam, kedvesegetten ismét a kijárat felé vettem az utat.

Legközelebb a Human Factor Kft.-nél próbáltam szerencsét. Az ügyvezető igazgató fogadott, hosszan böngészte önéletrajzomat és csóválta a fejét. „Hollandul nem tud? – kérdezte. – Nekünk most elsősorban egy holland levelezőre lenne szükségünk...”

Felcsillant a szemem, hisz két évet töltöttem ösztöndíjként Amszterdamban és a társalgási nyelvet elég jól elsajátítottam. Ezt közölvén az igazgatóval, láttam elkomorult tekintetét.

„Nekünk ez nem elég” – mondta kelletlenül.

Másnap a titkárnője félnapos telefonálgatás után szembesített a ténnyel, hogy délután jelentkezett náluk egy dekoratív ifjú hölgy, aki sokkal jobban megfelel a kritériumoknak.

A harmadik helyen a főnök az előbbieknél jóval megértőbbnek mutatkozott. Nem csak szakmai képzettségemről tudakozódott, hanem érdeklődött családi állapotom felől is, így arra is módot ejtettem, hogy megmutassak néhány fotót Janikáról.

„Sajnos most nincs nálunk üresedés – bólogatott megértően a férfi –, de talán keressen meg két hét múlva.”

Határozottan úgy éreztem, nem a levegőbe beszél. A megadott időpontban megint ott voltam irodájában. Töprengő arccal nézett rám. Egy idő múlva megszólalt: „Tudok egy állást a maga számára. Nem teljesen testre szabott, de néha ki fogjuk kérni a tanácsait szakmai kérdésekben is. Épp a napokban hagyott itt minket a takarítónőnk. Sürgősen pótolnunk kellene.”

Mint hideg zuhany ért ez a váratlan ajánlat és magamból kikelve ecseteltem, hogy mekkora pazarlás az ilyesmi egy magasan képzett munkaerővel.

„Nem fogjuk kényszeríteni, hogy nálunk dolgozzon – felelte szemrebbenés nélkül. – Voltak már nekünk nagyhírű takarítónőink is. Érdekes módon ők nem kifogásolták ezt a munkát. Említhetnék többek között egy országos ismertségű celebet meg egy első vonalbeli bártáncosnőt.”

Azóta kissé lejjebb adtam igényeim. Egy McDonald's-ban dolgozom megállás és pihenő nélkül, de itt legalább nem számít az alkalmazott kora és a szoknya hossza.

„Nincs egy normális pasi!” 1.

Fél éve élek egyedül, amióta Tamás elhagyott. Addig sem örülhettem sokat a társaságának, amíg velem volt, mert állandóan a ligetben sakkozott a bogaras öregurakkal, aztán pedig felszedett egy deszkakirálynőt. Egy ideig lógattam a fejemet, majd egyik nap Yvette azt tanácsolta, hogy keressek a hálón egy jó pasit magamnak. Az egyik jelige állatira megtetszett: „Latin dinamit”. Azonnal írtam neki fitness és aerobik óráimról, angol nyelvleckéimről és Pink zenéje iránti rajongásomról. Hamarosan választ kaptam, amelyben randevút sürgetett. Teljesen felizgultam és a legrövidebb szoknyámat felvéve indultam el a találkára. A presszóban hosszan kutakodtam, hogy ki húzódhat meg a vonzó önjellemzés mögött. Az ablak mellett egy domborodó mellkasú, izmos, rövidre nyírt frizurájú srác megfelelt az elképze-
lésemnek, ám ő, ahogy meglátott, rögtön odavetette: „Sajnos nem jókor jöttél, baby, mert a barátnőmet várom.” Már-már végleg elcsüggedtem, mikor észrevettem a felém bizonytalanul integető cingár alakot. Alapos tudású embernek tűnt, így hát leültem mellé. Lebilincseltek kimerítő ismeretei a legkülönbébb témákról. Mit mondjak, pár óra múlva már a lakásán voltam. Amikor kiment, hogy egy koktélt hozzon nekem, ruhátlanul bebújtam a paplan alá. Zihálva, fűjtatva érkezett vissza egy toronymagasságú könyvkupaccal, a keresztretjvénylexikon sorozat köteteivel. „Ki kell jegyzetelnem még pár szócikket, aztán majd ráérek foglalkozni veled – jegyezte meg legnagyobb elképedésemre. A bűvárkodás, hogy rövidre fogjam a szót, hajnalhasadtáig tartott. Mi mást tehettem: egymagam aludtam el.

Elegem lett a degenerált értelmiségiekből, ezért legközelebb a „Természetes élet” jeligét választottam. Levelezésbe bonyolódunk és nemsokára személyes találkozót is megbeszélünk. Mikor azt firtattam, miről ismerem meg, mély megdöbbenésemre azt válaszolta: „Fekete gumicsizma lesz rajtam.” A randevún nem sokat teketóriázott, ellentmondást nem tűrően elterelt a birtokára, ahol késő estig szőlőt kellett kacsolnom. Közben csak néha dörmögte oda: „Nem szokta a cigány a szántást.”

Ezek után már csak gyengédségre vágytam és a „Becéző szavak” jeligére válaszoltam. Egyetlen kívánsága volt, hogy magas sarkú körömcipőben jöjjenek a randevúra. „Szép vagy, de legszebb a kecses kis lábad és az azt rejtő cipellő” – kezdte. Harisnyákról szóló előadása után megkért, hogy vegyem le a cipőmet. Hosszan, önfeledten csókolgatta, majd sört öntött belé s kihörpintette, miközben nagyokat nyögött. „Hogy fogok így hazamenni?” – kiabáltam idegesen.

„Nekem minden pénzt megér, hogy új és új lábbeliket vegyek neked, amiket szeretgethetek.”
– felelte.

Dacolva minden negatív tapasztalattal, továbbra is makacsul kitartottam a netes társ-keresés mellett. Úgy gondoltam, ha már ilyen használhatatlan pasik lógnak a hálón, akkor legalább olyat választok, aki testileg nagyon vonzó. Levelezésbe bonyolódtam egy nálam öt évvel fiatalabb fiúval, aki aktívan foglalkozott testépítéssel. Nem volt egy IQ bajnok, de örültem neki, hogy legalább a szex tuti lesz vele. Előre dörzsöltem a tenyerem, hogyan szorongatom majd izmos tagjait. Az első randin baráti társaságába invitált. Micsoda bizalom – lelkesedtem. Csakhogy a söröző asztalánál hat férfi foglalt helyet, és a hálón szimpatikusnak tűnő srác egy csoportszexes történetét kezdte nekem fennhangon ecsetelni. Gyorsan félbeszakítottam és elnéző mosollyal azt mondtam neki: „Nem lehetne valami kevésbé frivol történetet? Egyébként is, azt hiszem, romantikusabb lenne, ha mi most kettecskén inkább egy másik presszóba ülnénk be...” „A romantika csak a szótárban előzi meg a szexet” – nézett rám fölényesen. A haverok persze nagyot röhögtek ezen. „Csak kíváncsiságból jöttem el ma, egyébként foglalt vagyok” – próbáltam menteni a helyzetet. „Csak az a nő foglalt, akin fekszenek” – replikázott testépítő barátom és aranyköpését még nagyobb röhej követte. Láttam, mire megy ki a játék, de jól akartam kikerülni belőle. „Szánalmas alakok: soha nem fogjátok megtudni, milyen egy tartós kapcsolat szépsége.” Ennek a disznónak erre is volt kész válasza: „Úgy vagyok a nőkkel, mint a zsiráffal. Tetszik, tetszik, de otthonra nem kéne...” Ismételt nyerítés, majd lepacsizott a haverjaival. Hanyatt-homlok elmenekültem.

Egy pszichiáteri rendelőben kötöttem ki. Mit mondjak, a dilidoki embertelenül megkefélt.

„Nincs egy normális pasi!” 2.

Fél évig tartott viszonyom a dilidokival. Sokat köszönhetek neki, mert megismertetett önmagammal. Kapcsolatunk nem teljesezhetett ki, mert komolyan vette házasságát és nagyon szerette három kisgyerekét. Úgy éreztem, kigyógyultam lelki válságomból és újjult erővel fogtam hozzá az internetes társkereséshez.

A Meztelen igazság jelige egyből felkeltette figyelmemet. Szükségem volt a kemény őszinteségre. Kissé furcsa volt, hogy egy eldugott újságotai presszóba hívtak el, amely egyáltalán nem tűnt bensőségesnek és barátságosnak. Az még inkább zavart, hogy nem volt hajlandó velem tegeződni. Felszólított, hogy rövid információkkal jellemezzem magam, egyszóval lekáderezett. Különösen hosszan lovagolt azon, hogy milyen a politikai irányultságom.

– Engem nem érdekel a politika, randevúra jöttem – mondtam kissé ingerülten.

– Lehetetlen megkerülni – felelte nyugtalanul –, hiszen itt bujkál mindennapi életünkben.

Témát váltottam és a Megasztár kiválóságairól lelkendeztem neki. Kétkedve nézett rám:

– Őket is valaki irányítja. Elgondolkozott már azon, hogy vajon a saját hangjukon szólalnak-e meg? És honnan tudja, hogy nem számítógéppel előállított virtuális alakokat lát?

Éktelenül felháborodtam, hiszen sokunk kedvenc műsorát cikizte:

– Péli Barna, Soma és Presser Pici soha nem adná a nevét ehhez – keltem ki magamból.

– Ők is papírkutyák – mondta lakonikusan. Eközben zavartan tekintgetett jobbra-balra, mintha a presszó sarkaiban elszántan keresne valamit.

– Ez a bűdös hely is poloskákkal van tele – szólalt meg némi szünet után.

– Sajnos ez elképzelhető, mert a panelokban gyorsan elszaporodnak – jegyeztem meg.

– Ne komolytalankodjon – felelte komoran. – Nagyon jól tudja, milyen poloskákról beszélek.

– Ez zagyvaság – kiabáltam –, ki a fene figyelne minket?

– Én nagyon fontos személy vagyok. Többet nem mondhatok – súgta.

Ekkorra bennem már alaposan felment a pumpa. Dühödten és elkeseredetten konstatáltam, hogy megint egy örültet fogtam ki. Sietve felhívtam mobilon édesapámat, hogy kocsival jöjjön ki értem ebbe az újságotai lebujba.

– Magára vall, aki menekül – vetette nekem oda búcsúzóul. – Nem tévesztelek többé szem elől – sziszegte.

Lehet, hogy hülye vagyok, mégsem hagytam fel a párkereséssel. Csak kell akadnia a világon egy normális embernek. A Csókokkal borítalak jelige nagyon megmozgatta fantáziámat. Végre egy férfi, akinek lelke van. E-mailen csodás, érzékeny verseket küldött nekem. A személyes találkozást azonban húzta-halasztotta. – Nem akarom, hogy a szex elrontsa ezt a finom lelki kapcsolatot – indokolta vonakodása okát. Én viszont nem tudtam türtőztetni vágyaimat és interneten merészen közöltem vele: értek hozzá, hogyan oszlassam el félelmeit. Válaszából úgy tűnt, hogy beadta a derekát. – Remélem nekem is sikerül olyan meglepetést szereznem neked, amire nem is számítasz – írta.

A randevún egy nagyon férfias lény várt rám, csak hogy a másik nemhez tartozott. Én pedig egy valódi férfit akartam.

Gladiátor – ez a jelige megfelelt. – Életre-halálra akarok harcolni veled a szerelem porondján – mutatkozott be. Látván fényképén kemény arcvonásait, felszólítása felettébb imponált nekem. – Velem életveszélyes a játék – írta legközelebb. – Hogy mit szeretnék csinálni veled, annak illusztrálására küldöm az alábbi képeket.

Mikor a fotók lassan letöltődtek rémült sikoly hagyta el ajkamat. A középkori kínzások piskóták voltak azokhoz, amelyek a szemem elé tárultak. Most értettem meg azt a mondást: minél több embert ismerek meg, annál jobban szeretem a kutyámat. Különösen, hogy jó érdes a nyelve.

20 pontban az ideális férfi

- 1, remek állással és biztos egzisztenciával rendelkezik, ha karrierjéről van szó, nem ismer kegyelmet, de otthon gyengéd, megértő ember, aki jól ismeri a női lélek rejtelseit
- 2, jól ápolt, jó képű és sármos, ám mindenkor ellenáll a kísértésnek
- 3, mértékkel fogyaszt alkoholt, káros szenvedélyektől mentes, társaságban mégis felszabadult
- 4, soha nem a saját örömére gondol a szexben, partnerét mindig orgazmushoz juttatja
- 5, diszkréten tűri párja flörtjeit és büszke annak női sikereire
- 6, tetszik kedvese barátnőinek, ő viszont nem méricskéli őket
- 7, csak akkor kívánja a szexet, ha a nő is akarja
- 8, mindig segít a házimunkában és soha nem kell mestert hívni az apróbb szerelésekhez
- 9, végtelenségig türelmes a gyerekhez, nincs olyan elfoglaltsága, amit ne szakítana meg, hogy legózzon vagy hógolyózzon vele
- 10, hobbija soha nem válik szenvedéllyé, mint mindenben, abban is mértéket tart
- 11, örökké izgalmas és a fáradtság ismeretlen előtte
- 12, problémáit maga oldja meg, fájdalmát férfiasan magába zárja
- 13, hetente legfeljebb egyszer marad ki és akkor is hazamegy fél tizenegyre, a megígért időre
- 14, megtalálja a közös hangot társa szüleivel, különösen annak édesanyjával
- 15, jó haverja szerelme volt barátjának
- 16, főnökével nincsenek konfliktusai, kivívja elismerését, munkahelyén számítanak rá
- 17, szabadidőt biztosít párjának egy alapos tréccselésre barátnőivel és közben vigyáz a bömbölő gyerekekre
- 18, felkel hajnalban, hogy megsétáltassa a kutyát
- 19, keveset beszél, de partnerét megnevezteti
- 20, szerelme társaságában mindig a romantikus filmet választja, még ha a másik csatornán meccset is közvetítenek

20 pontban az ideális nő

- 1, tüzes, szenvedélyes, de nagyon hűséges
- 2, rafináltan izgató öltözetben várja kedvesét, alatta szexis fehérneművel
- 3, szerelmével éj közepén pornófilmet néz, majd vad szeretkezésben forr vele össze
- 4, bármikor készen áll a szexre, de ha partnerének nincsen hozzá kedve, nem nyaggatja
- 5, kedveli a gyors szexet, akár a konyhában is, önfeledten furulyázik
- 6, jól főz, ismeri párja ízlését, kívánságára pacalt, gulyást, túrós csuszát készít és a hűtőben ott vár a jól behűtött sör
- 7, kedvese addig marad ki barátaival, ameddig csak akar és odaadóan ápolja, ha ittasan tér haza
- 8, a férfi cimborái bármikor betérhetnek otthonukba és terülj, terülj asztalkámmal fogadja őket
- 9, elvégez minden házimunkát
- 10, nem fukarkodik, ha zsebpénzt ad partnerének, de mindig jelentős összeget tud félrerakni
- 11, szó nélkül fizeti a kártyaadósságokat
- 12, az anyós nem látogatható
- 13, soha nem savanyú vagy nyugös, folyton bohókásan vidám és csábító
- 14, elnézi, hogy szerelme olykor húgát vagy barátnőjét is megkóstolja
- 15, pártolja partnere hobbijait, előkészíti a horgászfelszerelést és gondoskodik a csaliról
- 16, tolerálja a kemény rockot
- 17, jó anya, de erre hivatkozva nem szed fel felesleges kilókat
- 18, soha nem viszi párját vásárolni
- 19, párja politikai pártjának és futballcsapatának szurkol, hajlandó eljárni politikai nagygyűlésekre és focimérkőzésekre
- 20, készséges partner társa perverz szexuális fantáziáinak kiélésében

Az alfahím

Az alfahím elindult Teleki utcai legénylakásából. A Pilinszky-társaság közgyűlésére és az azt követő felolvasóestre kapott meghívást. Magabiztos léptekkel tartott a helyszín felé, abban a biztos tudatban, hogy ő lesz az est legfontosabb vendége. Mikor belépett a zsúfolt terembe, odabiccentett pár olyan személynek, akinek jelenlétét az irodalmi életben kénytelen volt figyelembe venni, majd kezet rázott egy-két kitüntetettel, akik neves lapok kritikusai vagy irodalompolitikusok voltak. A szimpózium végtelenségig elnyúlt, ő is felszólalt sajátos flegma, kedélytelen stílusában, jelentőségteljes tömondatokban ragozott egy semmitmondó témát. Hozzászólása a narratívák kiterjesztésének lehetőségeihez kapcsolódott. Többen elismerően bólogattak, mikor befejezte mondandóját. Még két előadás következett az ő szereplése után, ám az alfahím ezen a napon valamiért nagyon türelmetlen volt, fészkelődött néhány percig, aztán kiment a büfébe. Az egyik asztalnál egy megszeppent fiatal lány ült, aki rögtön felismerte a híres költőt és rámosolygott. Az alfahím úgy érezte, hogy horgára új fogás akadt. Megkérdezés nélkül letelepedett a lánnyal szemben és egyből azt tudakolta, hogy kinek az ismerőse.

„A Rosti Tivadar irodalmi köréhez tartozom, egy éve rendszeresen publikálok folyóiratokban” – felelte az ifjú teremtés és bizakodva nézett hősünkre.

„A Tivadar kispályás játékos, komoly ember nem küld verset a lapjába” – jegyezte meg kissé lesajnálóan az alfahím. „Cica, te is vagy már annyira nagylány – folytatta –, hogy tisztába légy, hogy mik a játékszabályok. Kispados kívánsz maradni egész életedben? Ha valamire akarod vinni, bizony le kell húzni a bugyidat és nem is egy embernek. Jól jársz, ha velem kezded. Ma fogadóképes vagyok.”

A megszólított szemmel láthatóan teljesen összezavarodott, úgy tűnt, hogy nem hisz a füleinek. Egy időbe beletelt, amíg összeszedte magát. „Szerintem, nem csupán ez az egyetlen út egy nő számára, hogy eredményeket érjen el a szépirodalomban” – bökte ki végül.

„Arra is nekem kell tanítgatni téged, hogy mi zajlik a természetben – okoskodott tovább a költő. – A férfiak csordájából mindig kiemelkedik egy domináns példány, akihez a nőstények csatlakoznak. Jelen esetben én vagyok a vezérállat. Ezt neked is érezned kell a bugyid alatt. Felejtsd el az olyan lúzereket, mint a Tivadar, előbb-utóbb úgyis törvényszerűen becserkész majd az alfahímek egyike.”

A lány egyáltalán nem úgy reagált a fenti érvelésre, ahogy hősünk várta. Idegesen sírva fakadt és szó nélkül kirohant a büféből.

„Na, ez sem fog megmaradni sokáig a szakmában – gondolta a férfi –, de nem baj, én úgyis vadabb nőkre vágyom.”

Aznap este az alfahím elhatározta, hogy megvalósítja utóbbi elképzelését. Nemrég kapta meg a Kormos István-díjat, az ilyen jutalmazás egyébként szinte mindennapossá vált számára, mert mindig ott volt a tűz közelében. A viszonylag tisztességes összegből arra is telt, hogy felkeressen egy osztályon felüli szórakozóhelyet, ahol a legcsinosabb lányok szoktak megfordulni. Ahogy belépett, helyet foglalt egy magas széken a pultoslány közelében. Megpróbált beszélgetést kezdeményezni vele: „Olvastad a Foucault-ingát Umberto Ecótól? – kérdezte. – Szar mű, de van benne valami.”

A lány kikerekedett szemekkel meredt rá: „Rendel valamit a kedves vendég, mert elég sokan várnak az italukra” – sürgette.

„Te nagyon tetszel nekem, össze tudnánk hozni egy egész jó kis éjszakát” – udvarolt tovább hősünk.

„Jóska beszélne a kedves vendéggel? Úgy látszik ittas egy kissé” – fordult a csinibaba egy gorillaszerű biztonsági őrhöz.

„Na apuskám, megiszod a sörödet, aztán húzol haza! – szólt oda csöppet se barátságosan a kidobóember.

Az alfahím dúlt-fúlt magában, de felmérte, hogy tanácsosabb más vadászterületet választani. Nem kellett sokáig keresgélnie, az egyik asztalnál egy szőke és egy fekete szépség fecsegett egymással. „Én még ma mind a kettőt ágyba viszem” – döntötte el magában.

„Ez a szék arra vár, hogy leüljek – kezdte a hódítást. – Tudjátok ki vagyok én? Hogy is hívják azt a latin csődört? Banderras, eszembe jutott a neve. Na, én vagyok a jelenkori magyar irodalomban a megfelelője” – domborította ki a mellét és leste a hatást.

A lányok összenevettek.

„Ez egy futóbolond” – csicssergett a szőke.

„Olyan lúzer feje van” – replikázott a fekete, majd egy elhessegető mozdulatot tett és a kijárat felé mutatott.

Hősünk előtt kezdett elsötétülni a világ. Odabotorkált a pulthoz és vesztére egy idézetet tuttogott a pultoslánynak, amelyet egy kérdés kísért.

„Nincs a teremtésben vesztes, csak én. Tudja, kitől származik ez a mondás?”

„Még mindig itt vagy? – csattant fel egy durva hang. – Brigi, na én ezt most kivágom.”

„Csak nyugodtan” – hagyta jóvá a lány, miközben a sörhab leszedésével bajlódott.

Egy széplélek vergődései 1.

250 szerelmes verset írtam Flórához. Azt mondta, hogy gyönyörűek, de nem úgy viselkedett, mint ahogy az egy műzsához illik. Én a két a két gyerekével együtt is vállaltam volna, de ő kölcsön kért egy nagyobb összeget a részeges férje számára és nem adta meg soha. Aztán meg összefeküdt Szilveszterrel. Nem tudom mivel fogta meg az az alak, hisz nem költő, csak regényíró. Csodálatos, lelkes versekben ezt a nőt a planétákhoz hasonlítottam, de szegényke nem volt egyéb, mint egy cemende. Kihasznált, csupán arra pályázott, hogy költeményeimben halhatatlanná tegyem a nevét.

Azt hiszem, most megtaláltam azt az angyalt, akiről Wim Wenders is filmet rendezhetett volna. Kamilla csak huszonegy éves, de érti minden soromat, annyira rajong műveimért, hogy a lehetetlent is megpróbálja. Ki akarja járni, hogy estem legyen a Fővárosi Művelődési Házban, ahol korábban a tökfaj Ciráki azzal utasított el, hogyha majd a Nagy László feltámad, esetleg neki hajlandó irodalmi műsort szervezni. Szívem hölgye esztétika-művészettörténet szakon tanul az egyetemen, katalán nyelvleckéket vesz és hárfázik. Nádszálvékony, bronzvörös haja válláig ér, szemei zöldek, mint egy smaragdszínű tó. Úgy ismertem meg, hogy felsőfokú angol nyelvvizsgára készítettem fel.

Mostanában egyes barátaim kellemetlen perceket okoznak nekem ostoba kötekedésükkel. Kéretlenül kotnyeles tanácsokat osztogatnak, pedig rosszul látják a világot. Például Aurél, a kiállításrendező és közepszerű grafikus pökhendien azt fejtegette, hogy túl öreg vagyok imádottamhoz, kioktatott, hogy egy ötvenes nagyhasú férfi ne fusson egy fiatal lány után, akinek egyébként is saját korabeli partnere van. Azt feleltem, hogy az a fiú egy senki. Fordított már verseket Byrontól, mint én? A hüvös számok embere, fantáziátlan figura. És soha nem hallottam a szájából, hogy feleségül akarja venni Kamillát. Én ellenben felkészültem a házasságra. Meg fogom osztani vele a házamat és a kertemet. Mondtam az akadémikus barátomnak, ha egyáltalán annak lehet nevezni, hogy várjon egy évet és majd csodálkozni fog, kinek az oldalán látja Kamillát. Már írtam hozzá 136 ódát, ez döntően fog nyomni a latban. És honnan veszi azt az Aurél, hogy jelenleg harmonikus a kapcsolata azzal a suhancsal? Jó, elnevetgélnek, elpajtaszkodnak, de múltkor amikor választottam az ezoterikáról beszélt, figyelte volna a fiú arcát. Csupán közömbösség, érdektelenség ült rajta. Kell ennél több érv, hogy alapvetően nincs közük egymáshoz?

Egy széplélek vergődései 2.

Befejeztem a verseskötetemet, amelyet Kamilla ihletett. Azt hiszem, megint disznók elé vetettem a gyöngyeimet. Sajnos olyan nőt ékesítettem szavaimmal, aki nem érdemelte meg. Azt szerettem volna, hogy a Művészetek Völgyében teljesüljön be szerelmünk, már lefoglaltam a szállást, neki csak az élelmezéséről kellett volna gondoskodnia. Az utolsó pillanatban közölte, hogy már csak háromszáz forintja van a hónapban és nem tart velem. Egészen biztos, hogy hazudott, ami az anyagiakat illeti. Diákmunkával nagyon szépen keresett a nyáron. Persze nem gondoltam, hogy az én múzsám ennyire hátat fordít a fennkölt eszméknek: arra vetemedett, hogy Avon-termékeket árusított. Amikor ezt a szemére vettem, siránkozott, hogy csak így tudja fedezni tanulmányai költségeit. Nem hiszem el neki, kijött belőle az újpesti proli. Rengeteg időt elpazarolt ezzel a méltatlan kufárkodással, ahelyett, hogy a költészettel foglalkozott volna. Micsoda világban élünk! Már eljutottam a száznegyvenedik versemig és még mindig nem mozdult meg benne semmi. Továbbra is együtt van azzal a málészájú informatikussal, de fogadok, hogy még le se feküdtek egymással. Ez biztos, hogy így van, mert engem is elutasított. Most már egyáltalán nem bánom, mert nekem nem kell egy ilyen anyagiasszony. Be is olvastam neki a múltkor, de csak a kelleténél finomabban, mert figyelembe vettem, hogy annyi idős, mint a lányom. Rájöttem, teljesen mindegy, hogy húsz, harminc vagy negyvenéves egy nő, mind romlott. Két dolog érdekli őket: a pénz meg a férfiak szerszáma. Ezt már a régiek is tudták, gondoljunk csak Shakespeare nőalakjaira. Mind kurva, Júlia kivételével. Különösen Hamlet anyja egy nagy ribanc. Kéjvágyból és hatalomszeretetből hozzáment a férje gyilkosához. Kutattam az életemben, hogy akad-e benne egy tiszta nő. Az anyám az egyetlen. Ám a férfiak többsége se különb. Ők meg vállvetve akadályozzák emelkedésemet az irodalmi pályán. Talán csak a Reményi Kázmér más, mint a többiek. Ő következetesen kitart azon nézete mellett, hogy engem tanítani kellene a magyar középiskolákban. Elpanaszoltam neki ügyemet Kamillával. Egy nagyon szellemes szójátékkal reagált rá: „Nézd, te vagy a lantos / Ő pedig alantas.” Fején találta a szöveget. Ahogy József Attila is, amikor azt írta: „Minden némben hitvány szajha, / A férfinép zsoldosbanda.” *

* Valószínűtlen, hogy J. A. vetette volna papírra ezeket a sorokat. – a szerzők

Egy Vénusz-papnő szenvedései négy tételben

Ó, hogy elfáradtam az élet folytonos vesződéseiben, a mindennapi csip-csupságokban! Nem is csoda, hisz félemlerként vagyok kénytelen létezni ebben a kegyetlen világban. Mióta Zeuszt kettéválasztotta az embereket női és férfi részre, mi nők, szerencsétlenül bolyongunk a világban férfi felünket keresve. Én már öt éve keresem kétségbeesetten a másik feletem. Keresem azt, akivel tökéletesen kiegészítjük egymást, az igazít, akiből csak egy van, akivel egymásnak vagyunk teremtvé! De jaj, sehol sem találok a férfiak közt olyan finom lelket, mint amilyen én vagyok. Akármerre nézek, vagy munkába temetkező és unalmas, vagy harsány és sört vedelő hímneműeket látok szerteszét. Talán igaza lehet egyik szinglikönyvemnek, amelyik sommásan így beszél a férfiakról: „Amelyik nem alkoholista, az munkaalkoholista...” Nincs bennük erő, sem fantázia, illetve amelyikben erő van, abban fantázia nincs, akinek pedig van fantáziája, az olyan gyenge, mint a devizahitelben úszó kisvállalkozó.

Bezzeg másképp éreztem magam Párizsban, a szerelem fővárosában! Ahogy a Latin negyedben bolyongtam, megszólított egy Férfi. Épp egy sarkon álltam, bizonytalankodva, mikor széles mosollyal felém közeledett. Hullámos hajával szelíden játszott a szél. „Chersez, chersez...” – dadogtam. Mit keres? – kérdezte. – A charmjának a titkát keresi? – mondta szemembe nézve. Csak ezt a két szót mondta és továbbment, de ez a két szó is olyan csodálatos volt és annyira jólesett nőiségemnek. A magyar férfiak miért nem tudnak így bókolni?

Ma reggel azzal az elhatározással ébredtem fel, hogy a Sorsnak egy jelet kell küldenie felém. Soha ilyen tisztán nem éreztem még, hogy karmikus energiák áramlanak a számítógépemből. Odaléptem hát és az apróhirdetéseket kezdtem böngészni egy közösségi oldalon. És akkor megláttam őt! Arcképes hirdetés volt, egy megbízható külsejű, idősebb úriember tanítványokat keresett francia magánóráira. És igen, abban a percben tudtam, hogy ő az! Rajongok a francia kultúráért. Ez már önmagában is jel, hogy teljesen egymáshoz simuló lelkek vagyunk. Tökéletesítem a tudásomat és közben megszerzem magamnak Guillaume-ot – magamban így neveztem választottamat. Nemhiába váraкоztam annyit, íme, most előttem állt egy nemes vonású, európai kitekintésű, charmos és ellenállhatatlan Férfi, akinek én leszek majd a legféltettebb gyémántja.

Még aznap találkoztunk. A fényképhez képest ugyan kissé ráncosabb, gyűröttebb volt, és az is kiderült, hogy húsz évvel idősebb nálam, de mindez nem zavart. Majd mellettem telje-

sen megújul az én drága, sokat szenvedett Guillaume-om. Oly fontos nekem, hogy határozott arcélú és érett ember, nem olyan kölyökképű DiCaprio, aki a Titanicon is a tengerbe veszett lúzerek közé tartozott. Ahogy elbeszélgettünk, éreztem, hogy szívcsakránk egymásra hangolódott. Ó, milyen boldog vagyok ma!

Sajnos, kiderült, hogy Guillaume-nak egyelőre csak titkos ékszere lehetek, ugyanis huszonöt éve nős. Persze számomra nem is kérdés, hogy korosodó feleségét és két kamasz gyerekét el fogja hagyni értem, de oly türelmetlenül várom a pillanatot! Egyik óránk után szerelmem a maga tartózkodó modorában célzást tett arra, hogy szeretne engem testi valómban is megismerni. Egy hét múlva megismételte ajánlatát, most már kevésbé elegáns formában. Ez zavarba hozott. Legutoljára a filozófiát tanító egyetemi docenssel feküdtem le. Öt évig rendszeresen jártam randikra, de csak nagyritkán találtam méltónak arra valakit, hogy egy második esélyt is adjak. Nem szeretnék ezekről beszélni, hisz nőtársaim tisztában vannak azzal, mire gondolok. Ha nincs az a szikra, ami kipattan köztünk, nem érdemes vesztegetni a drága időmet. Engem azonnal le kell hengerelni. Persze vannak kizáró okok. Ha túl sokat beszél, vagy túl keveset, ha túl nagyvilági, vagy túl unalmas, ha nem beszél egyetlen nyugati nyelvet sem, ha értéktelen a diplomája vagy ha sört rendel az étteremben, rögtön elbukott. Igaz, Guillaume is gyakran fogyaszt alkoholt, de az egészen más, ő mindig rövidet iszik, főleg whiskyt, ami mégiscsak úriembereknek való ital.

Nem is tudom, miként írjam le zaklatott lelkem hullámvásait. Ma döntésre került sor Guillaume és köztem. Tragédia történt és én könnyek közt írom ezeket a sorokat. Az óra folyt tovább a szokott medrében, mikor egyszer csak választottam a szoknyám alá nyúlt. Való igaz, a nyári időre való tekintettel kissé rövidebb szoknyát vettem fel a kelleténél, de megbíztam tanítóm önuralmában és úriemberségében. Elhajtottam kezét, de ezzel nem érte be. Hamarosan lefejtette vállamról mélyen dekoltált blúzomat, majd ajkát mellemhez nyomta és csókolni kezdte. Én tiltakoztam ellene, de hiába. Megmagyarázhatatlan módon előntötte a vad, állati indulat és úgy viselkedett, mint egy megszállott. Egyszerűen nem ismertem rá. Néhány percig így vívtuk küzdelmünket, de balszerencsénk volt, mert a piacról hazaérkező felesége felfigyelt a zajra. Benyitott a szobába, és látva a pikáns jelenetet, rárontott férjére. Káposztafejeket rejtő súlyos cekkerét könnyű buzogányként forgatva szorgosan ütötte hitvese fejét. Az maga elé tartotta védekezőn kezeit, de még így is megsemmisítő csapásokat kapott. Miután végzett vele, felém fordult, kirántotta a széket alólam, én a puhábbik felemre huppan- tam és a zöldeges szatyor tartalmát a fejemre ürítette. Minősíthetetlen szavak kíséretében

kiparancsolt a házból és megfenyegetett, hogy be ne tegyem a lábam többé hozzájuk, különben közelebből megismerem sodrófakezelési tudományát.

Ó, Zeusz, miért csináltál ilyen nagy marhaságot velünk, emberekkel, hogy kettéválasztottál minket női és férfi részre! Lásd, én most el vagyok tiltva férfirészemtől! Én, Vénusz hiteles papnője, aki elveszítettem az egyetlent, az igazit, felülbírálom törvényedet! Azért sem vonulok kolostorba! Ősszel egy évig Franciaországban fogok dolgozni, hátha ott is van egy másik felem...

Kedves sms-ek

- Szia. Rendicsek a randi. Légyszi, ha megvan neked, hozd el az Egerek és embereket Steinbeck-től. Kötelező olvasmány a főiskolán. Puszi Zsuzsi

Ne haragudj, az utolsó pillanatban derült ki, hogy az Erotic együttesnek koncertje lesz, már nem tudtam lemondani a talit. Neked annyi barátod van, biztos elhívtál egyet helyettem a kricsmibe, mikor már tutti lett, hogy nem jövök. Holnap 7-kor viszont ott leszek az Extrában. Ne feledd a könyvet! Csók Zsuzsi

Bocsi, de nem egyedül jövök és keveset tudok maradni. Megérkezett a legjobb barátnőm, Szonja Akarattyáról. Nélkülözni tudnád a Gyűrűk urát is az Egerek és emberek mellett? Köszö. Pusszancs Zsuzsi

A Szonjának különös benyomásai vannak rólad, de ne félj, semmi nem változott. Most már tényleg kettesben kellene találkoznunk. Holnap hétkor a Balkánban, jó? Puszi Zsuzsa

Ne haragudj, de megint le kell mondanom a randevút. Váratlanul megjött az exem Kaliforniából. Ne nyugtalankodj, ez csak egy pici nosztalgia. Puszi Zsuzsi

Hű, azért eléggé összezavarodtam. Mindenképp beszélünk kellene egymással. Hétkor az Extrában. Puszi Zsuzsi

Gondolom neheztelsz, hogy megint nem jöttem el. Összeakadtam pár volt osztálytársammal és úgy berúgtam velük, hogy magamról sem tudtam, nem hogy a randevúmról. Zsuzsi

Ezerszer az értésedre adtam, hogy nem vagyok a tulajdonod! Zs.

Hogy te milyen disznó vagy! Visszakövetteled a könyveket, pedig egy szóval se mondtad, hogy nem örökre kaptam őket. Ha meglennének, expressz ajánlottan küldeném a címedre a vacakjaidat. Zs.

Semmiben nem tévedtem veled kapcsolatban. Kitöröllek a névlistámból.

- Azt mondd, művésznő vagyok, műfaj nélkül?
- Úgy látom, haladunk!
- Hol vagy, lovagom?
- Rólad álmodjak, Te vagy a szebb világ?
- Nem kapcsoltam ki a telefonom, ne dühöngj már!
- Ne bánts engem, könyörgöm!
- Ne hagyj el, engedd meg, hogy megszeresselek!
- Nem akarlak Téged! Ne haragudj, de nem! Ne hívjál!

- Nem tudok ma menni, mert elvállaltam egy munkát, és maradjunk annyiban, hogy küldök sms-t, mikor ráérek! Puszi Évi
- Lehetséges, puszi
- Szia, holnap du. 4.-kor ráérek! találkozzunk a Blaha L. téren az aluljáróban! De nem tudok sokáig maradni! Éva
- Nem kaptam sms-t!
- Úgy tudtam, hogy ajándékba kaptam a könyveket! de visszaadom!
- Te egy köcsög vagy! semmiben nem tévedtem veled kapcsolatosan!
- Hála a Jó Istennek!

- Szia, cica, mi van veled?
- Hidd el nekem, ólomból van!
- Sietek, mert nem bírok a farkammal...
- Csinálhatnál megint egy jó erős pacalt.
- Meglátogatlak délután, de keveset maradhatok, majd elmondom, miért.
- Tele a f..., lerobbant az autó, megint nem tudok jönni.
- Ígérem, holnap tényleg eljövök!
- Nincs erőm magyarázkodni, ne várj, ez a lényeg.
- Ne hisztizz, nekem is lehet dolgom!
- Felidegesítettél... Te is olyan vagy, mint a többi. Hagyjuk!

- Miért nem mentél a Pistiért?
- Na, erről rád ismerek! Mindig van kifogásod, mér nem mész a gyerekért!
- A munkád! A titkárnőd! Az a kis k...!!
- Van képed azt írni, hogy fizeted a gyerektartást!
- Mondd meg te a Pistinek, hogy nincs apukája!
- Na és mikor teszed tiszteletedet legközelebb az óvodában?!
- Elvihetnéd a hétvégén az állatkertbe, nekem is kell egy kis magánélet!
- Te szemétláda, még erre se vagy képes!

Duci dili

Május 29.

Iszonyatosan berúgtam a Tünde miatt, mert bekövetkezett a legrosszabb, kerteles nélkül visszautasított, és meg is indokolta, hogy miért. Azt mondta, hogy az ő számára nem egy ilyen nyámnyila alak jelenti a férfit. Itt fekszem vizes borogatással a homlokomon, és sajnos van még egy zavaró tényező az életemben. Nem tudtam meggátolni, hogy a testes Stefánia behatoljon a lakásomba. Most éppen teát főz nekem, és én nem vagyok képes érzékeltetni vele, hogy nincs szükségem a gondoskodására. Milyen bolond vagyok, hogy elmondtam neki, hogy belezúgtam a Tündébe. Azóta egyfolytában vigasztal, azt állítja, hogy az a kis cafrika meg sem érdemel engem. Egy nemes-lelkű pasihoz sokkal inkább illik egy finom, érzékeny, gazdag érzelmvilágú lány. Sajnos azonban én úgy érzem, hogy az utóbbi erények eltörpülnek a mértéktelen súlyfelesleg mögött.

Június 21.

Még mindig nem vagyok képes lemondani a Tündéről. Talán még meg tudnám hódítani, ha száz szál rózsát küldenék neki. Ezt a gondolatomat megosztottam Stefániával is. Nagyon meghatódott, hogy vannak ilyen gavallérok, de figyelmeztetett, hogy ne reménykedjek a hatásban, mert egy ilyen jégszívű teremtetést legfeljebb egy félmilliós bankbetét vesz le a lábáról. Neki viszont tökéletesen elég lenne három szál szegfű, mely igaz érzelemtől tanúskodik. Mennyire kár, hogy ez a szép mondat egy egymázsás Miss Röfi szájából hangzott el.

Július 9.

Édesanyám a múltkor nagyon leteremtett. Nehezményezte, hogy elmúltam harminc éves, és még soha sem volt egy komoly barátnőm. Mindig csak ledér csajok után futkározok, és nevetségessé teszem előttük magamat. Nem veszem észre azt, aki igazán engem akar és igazán értékes ember. Miért nem jó nekem a Stefánia, amikor olyan kedves, házias lány. A Tünde biztosan nem tud megsütni egy fasírtot sem. – Igen, de nekem az kell, aki nőként is tetszik – mondtam neki. – Mi a bajod vele – csattant fel –, tiszta, szép haja van, jó ruhákat hord, és nagy tisztelettel viselkedik az idősebbekkel szemben. Lehet, hogy igaza van a mamának?

Július 29.

Stefánia repezett a boldogságtól, amikor elhívtam a Palatinusra. Rengeteg finom ételt csomagolt be: rántott csirkét, főtt kukoricát, süteményeket, csokis fánkot és gesztenyepürét. Ráadásul kedvenc sörömet vette meg, drága cseh márkát. Elnyújtóztam a nyugágyon, és vártam, hogy kijöjjön a női öltözőből. Ekkora megrázkódtatásra nem számítottam. Mintha a tenger élővilágáról szóló film egyik kockáját láttam volna, amikor feltűnt. Azt hittem, hogy kihalt a tengeri tehén, de ezek szerint, nem. Igazán tisztelem anyámat, de ebben a kérdésben nem tudok egyet érteni vele. Stefánia a hullámfürdőben belém kapaszkodott, és megpróbálta velem vontatni magát, miközben kacéran sikoltzott. Mit mondjak egy volgai hajóvontatónak könnyebb dolga lehetett.

Augusztus 29.

A mai napot nem csak azért írták be fekete betűkkel a naptárba, mert hajdan ekkor történt a mohácsi vész. Sajnos bekövetkezett, amitől félttem: Stefánia mellett ébredtem az ágyban. Hihetetlen rémület fogott el, hogy miként eshetett ez meg. Nehezen kapirgáltam össze a gondolataimat. Emlékszem, hogy tegnap Tünde egy fiatal sráccal tűnt fel a társaságban, és durván elhajtott maga mellől. Mértéktelen italozásba menekültem, Stefánia készségesen hordta nekem a söröket. Annyit még észleltem, hogy Tünde és a palija a hasukat fogva nevetnek rajtam, mert beszorult a fejem Stefánia hatalmas keblei közé. Remélem, hogy csütörtököt mondtam az éjszaka. De csalatkoznom kellett, mert a lány elégedetten mosolygott rám, és aléltan azt suttogetta: Csodálatos voltál, drágám. – El kellene menekülnöm, csak az a baj, hogy a saját lakásomban vagyok.

Szeptember 22.

Semmilyen elfogadható indokot nem találtam arra, hogy kitegyem Stefánia szűrét. Minden nap „boldogít” és lelkesen főz rám. Én is rohamosan el kezdtem hízni, de ő rendületlenül nyugtat: „Szükséged van az egészséges táplálkozásra, fel kell, hogy épülj súlyos lelkiállapodból. Engedd, hogy egy kicsit törődjek veled.”

A nappalok még elmennek, csak ne lennének az éjszakák. Próbáltam néha alvást színelni, de addig csikizte a talpamat, amíg nem adtam életjelet magamról. Aztán már kénytelen voltam tenni a kötelességemet.

Október 1.

Szertefoszlott egyetlen reményem a szökésre. Azt hittem, hogy a munkahelyem kiküld Tanzániába, de a Béla addig pedálozott, míg a főnök őt választotta. Egy pillanatra átfutott az agyamon, hogy eladom a lakásom, és az anyámhoz költözöm. – Nem szégyelled magad! – kiabált velem az anyám. – Az a kislány a gondodat viseli, talán már gyereket is csináltál neki, és akkor meg akarsz lépni. – Nem volt más lehetőségem, szomorúan haza kullogtam. Stefánia sugárzó arccal fogadott: Az apuék látni akarnak téged. Nem is tudod, ez milyen nagy szó!

November 4.

Több mint egy hónapig sikerült halogatnom a látogatást a szüleimhez, de aztán egy másik szörnyű történelmi gyásznapon beteljesedett a tragédiám. A két öreg addig traktált nehéz és zsíros ételekkel, amíg teljesen eltompultam. Apja ekkor vette elő a húsz éve eltett burgundit, amit a lánya esküvőjére tartogatott. – Örülök, hogy elkövetkezett ez a pillanat – szólt ünnepélyesen. – A lányom mellett fiam is lesz. Sőt – és cinkosan rám kacsintott – jön az unoka is.

Gyomrom súlyos terhe ellenére egyből felugrottam a székből. Hogyhogy? – kiabáltam. – Úgy tudtam, hogy Stefánia védekezik. – Nem tudtad, fiam – rivallt rám az anyja –, hogy a kislányom nem szedhet fogamzásgátlókat, mert cukorbeteg! – De hiszen oly sokszor beszéltél arról, hogy gyereket szeretnél – vágott közbe Stefánia –, akkor is, amikor még nem voltunk együtt. Meg akartalak lepni ezzel a kis jövővénnel. – Hát ez sikerült – nyögtem és fogtam a fejemet. – Nem kell megriadni a felelősségtől – kedélyeskedett az apja. – Hamarosan olyan ügyesen fogod büfiztetni a kicsit, mintha nem is az első lenne. Gyorsan megtartjuk az esküvőt és akkor neve is lesz a gyereknek.

Elsötétült előttem a világ, éreztem, nincs erőm ellenkezni és azt is beláttam, hogy tulajdonképpen megérdemlem a sorsomat. Tényleg olyan nyámnyila alak vagyok, mint amilyenek Tünde jellemzett.

Életem legboldogabb napjai

Péntek esténként Líviával a Gyöngyvirágba szoktunk lejárni. Aznap elhozta magával barátját, Bécit is. Ittunk néhány sört, és láttuk, hogy az egyik csocsóasztal felszabadult. Lívia rögtön lecsapott rá. Mondtam: Állj meg, a csocsóhoz négyen kellene! Valójában ekkor már rég kiszemeltem a presszóban valakit, akit nem csupán játékpártnerként képzeltem el magamnak. Sötétbőrű, fekete hajú, világító szemű srác volt. A piától felbátorodva odaléptem hozzá. – Szia. Niki vagyok. Nem akarsz beszállni a játékba egy parti erejéig? – szólítottam meg.

„Jó. Nem bánom. Van még egy fél órád” – felelte.

A csocsózás közben kiderült, hogy Rolandnak nevezik. A kedvenc férfinevem. Ami azt illeti, elég béna voltam a játékban. Sajnos nagyon hamar észre vette és finoman megszólalt érte: „Úgy látom az autóvezetés és a csocsózás nem a szőke nők terepe.” Ezt hallva egy kicsit elkeseredtem, el kezdtem félni, hogy nem csíp engem. De mikor később leültünk az egyik asztalhoz, a combomra tette kezét és megjegyezte: Jó virgácsaid vannak.

Aznap éjszaka az ágyában kötöttem ki. Igazi férfi volt, mindenben rá hagyatkozhattam, ő vezetett. A szexben is.

Két hét múlva már sülvé-főve együtt voltunk. Úgy láttam, hogy Lívia és Béci kissé idegesítik. Ő nem szeretett beszélni, Líviáék pedig mindenáron beszéltetni akarták. Barátnőm nagyon firtatta, hogy mivel foglalkozik, pedig ezt még nekem sem árulta el. „Mondjuk úgy, hogy kihasználom az emberek lúzerségét” – jelentette ki és ezzel lezárta a témát. Mikor kettesben maradtunk, nagyon komolyan összeráncolta a homlokát: „A Lívia egy kibírhatatlan liba” – vetette oda.

A nemtetszés kölcsönösnek bizonyult. „Amilyen gyorsan tudsz, szakíts vele, amíg még nem késő – pattogott a telefonban Lívia. – Nem veszed észre, hogy mennyire megaláz téged társaságban? Flegmán, modortalanul beszél veled, és soha sem enged előre. Ha vidám vagy, rögtön el akarja rontani a kedvedet, és egyetlen mondatodat se hagyja végig mondani, hanem sértően letorkol. Esküszöm, Albert, az a bolond mikrobiológus is elfogadhatóbb volt nála.”

Sírva levágtam a kagylót, és soha többé nem találkoztam Líviával.

Inkább egy sokkal kedvesebb barátnőmet hívtam el ezentúl, ha szórakozni mentünk, Kingát. Egyvalami azért zavart ő benne is. Minél többet tartózkodott kedvesem társaságában, annál rövidebb szoknyákat, feszesebb farmereket, egyre kivágottabb pólókat vett fel. De nem nyugtalankodtam, mert gondoltam, hogy Rolandot ezekkel az ócska kis trükkökkel nem lehet

levenni a lábáról. A kis bestia mégis elérte, amit akart. Egyszer meglepít akartam szerezni szerelmemnek, és hívatlanul betoppantam lakásába. Hát mit látok, ez a kurva magából kivetkőzve szexel Rolanddal. Ráadásul a pasim embertelenül legorombított, hogy akkor jöjjenek, ha hív engem. A Kingában ezek után se volt annyi szégyen, hogy ne járjon abba a diszkóba, ahol a szombat éjszakát szoktuk tölteni. Szerencséje, hogy a Roland nem engedte, hogy megtépjem, kioktatva, hogy ez az ő ügye.

Abban az időszakban a fiúm többnyire nagyon gondterhelt volt. Hízelegtem is neki sokat, mint egy kiscica, hogy kiszedjem belőle, hogy mi nyomasztja. Egy ideig morcosan eltaszított magától, aztán egy alkalommal kinyögte: „Zűr van. Tartozom az Igornak. Egyébként, ha szeretsz, megtehetnél egy szívességet. Ma este eljön az a gazember. Jó lenne, ha nem utasítanád el.”

„De én csak veled tudok úgy együtt lenni” – nyafogtam.

„Felejtsd is el. Csak honnan a fenéből fogom most azt a pénzt összeszedni?” – morogta és szótlanul a fal felé fordult.

„Nézd, ha ennyire fontos, megpróbálom” – mondtam.

„Igazán megtennéd?” – nézett rám égő szemeivel és bizalmasan megpaskolta a fenekemet.

Hát nem csak az Igorral kellett lefeküdnöm, hanem az összes részeg haverjával is.

„Az első feladatot jól teljesítetted – fogadott legközelebb barátom. – Igor elégedett volt veled. Most egy sokkal felelősségteljesebb ügyet bízna rád. Egy kis reklámozást kellene csinálni ennek a fehér pornak a főiskolán. Csak arra vigyázz, hogy soha ne add áron alul, és nekem pontosan elszámolj. Nem is tudod, hogy ez milyen tuti üzlet, milyen királyul fogunk mi ketten belőle élni.”

Nagyon megörültem, hogy ilyen szokatlanul bőbeszédű, sőt annyira kedves volt, hogy megkínált a fehér porból. Mit mondjak, még az orgazmus sem közelíti meg azt az érzést, amit átéltem.

A következő hetekben lebegtem vagy dolgoztam a lebegésért. Nem is értettem, hogy hogyan kerültem az őrszobára? Egy durva zsaru öt év börtönnel fenyegetett, és vallatott, hogy ki a megbízóm. Természetesen Roland nevét ki sem ejtettem. Végül feltételelesen kiengedtek a vizsgálati fogságból.

Kedvesem csóválta a fejét: „Úgy tűnik, nem csak az autóvezetés és a csocsózás, hanem az üzlet sem a szőke nők terepe.”

Ez az év volt életem legszebb időszaka. Azóta férjhez mentem egy unalmas tanáremberhez. Lesi minden kívánságomat, de nem igazi férfi. Nem hagyatkozhatom rá, nem vezet. A szexben sem.

7 pontban arról, milyen pasit kerülj el

Anyuka kedvence

Első találkozáskor: „Bemutatlak Irénkének, aki az én anyukám, mellesleg egy tündér, nagyon meg fogjátok egymást szeretni.” A bemutatkozás után: „Anyuka nagyon megszeretett téged, csak egyet kifogásolt, hogy feszülő blúzban és farmernadrágban jöttél. Ez egy komoly lányhoz nem illik.” Az intim kapcsolat kialakulása után: „Elmondtam boldogságunkat anyukának, sajnos nagyon nehéz volt megnyugtatom. Azt mondta, aki ilyen könnyen adja magát, attól sok jóra nem számíthatsz.” Miután a lány odaköltözik: „Anyuka arra kér, bánjál kedvesebben a kutyussal, mert szegény állat már lelkibeteg a sok dorgálástól.” Két héttel később: „Tudod, Ildi, te nagyon megfelelsz nekem, de nem tudsz olyan jó paprikás csirkét készíteni, mint anyuka. Anyukának egyetlen panasza van veled szemben. Nem tudsz rendet tartani a szobámban, a ruhák, a cédéek, a dévédék szerteszét hevernek.” Némi idő után: „Anyuka azt mondta, nem használhatja tőled a fürdőszobát és a konyhában is csak ritkán fordulhat meg. Mégiscsak az apuka vette nekem a lakást...” Egy nagy veszekedés után: „Bántó volt, hogy ilyen hangon beszéltél anyukával. Ő befogadott az otthonunkba, és te úgy viselkedsz, mint a saját birtokodon. Ráadásul anyukának volt igaza.” Szakításkor: „Anyuka óvott tőled, mondta, nagyon sok fájdalmat fogsz okozni nekem. Hát megcsináltad.”

A nőbolond

Az első találkozáskor: „Jaj, nem is tudok hova lenni, milyen aranyos kislány vagy. De a barátnőd, a Gyöngyi is egy igazi hercegnő. Feljönnétek megnézni az amatőrfilmemet mindketten?” Miután az egyik hajnalig maradt, rámenősen kérleli: „Igazán eljöhettek holnap, az egyik jelenetnél szükség lenne arra, hogy két lány vetközzön le.” Amikor barátnője bemutatja édesanyjának: „Nem tudtam, hogy ilyen csinos anyukád van. Hosszú előadást tarthatnék az érett nők nagyszerűségéről.” Tévénézéskor: „Egy dolog miatt szeretem a Lagzi Lajcsi-showt, mert széplábú nők vannak benne.” Ha randevú alkalmával a társaságban feltűnik egy másik lány, rögtön megkérdezi: „Ismered ezt a figyelemreméltó hölgyet? A barátnőd? Többször is elhozhatnád a társaságba. Remekül megtalálnánk a hangot egymással.” Szakításkor: „Bocsáss meg, nem értem, mit mondasz, arra a tüneményre figyelek a szomszéd asztalnál.”

A munkaalkoholista

Ismerkedéskor számtalanszor elmondja, mennyire fontos ember és milyen képesítéseket szerzett. „Nélkülözhetetlennek tart a főnököm, azt hangoztatja, nélkülem egyetlen pályázatunk se lehetne eredményes.” A következő randevún: „Jó hírem van számodra, kineveztek főosztályvezető-helyettesnek. Remélem, értékeled, mekkora áldozatot követel tőlem, hogy a magánéletemre is gondot fordítsak.” Három hét múlva: Most van egy kis időm, de sietnem kell. Holnapra meg kell írnom egy nagyon fontos jelentést.” Újabb három hét után: Találkozhatóunk, úgy tűnik, ez az október kicsit lazább. Talán belefér a programomba egy múzeumlátogatás. Csak hét után kell visszamennem a munkahelyemre.” Az első szeretkezés után: „Most csak egy villámszexre volt lehetőségem, mert nálunk csőstől áll a munka. Egy rendkívül fontos feladattal kell elkészülnünk.” Szakításkor: Sajnos csak két percem van számodra, hogy lezárjuk ezt az ügyet, aztán vissza kell rohannom.”

A szenvedélybeteg

Az első találkán lelkesen közli: „Ma nagyon sokat nyertem. Olyan italt rendelhetsz magadnak, amilyent csak akarsz.” A következő alkalommal is az automata a téma: „Bedobom ezt az ötezrest, és úgy fogunk élni, mint a királyok. Nekem mindig kivételes szerencsém van.” Öt perc múlva izgatottan fordul hozzánk: „Bébi, nem tudsz kölcsönadni egy tízezrest? Ez most biztos be fog jönni, mert én általában nyerni szoktam.” Két perc múlva kiborul: „Nem tudom, mi van ezzel a kurva géppel? Nem hívnád fel az anyádat, hogy hó végéig adjon egy húszezrest? Ha nyerünk, egyből visszaadom neki.” Egy perc múlva roppant kétségbeesett: „Hú, honnan fogunk most pénzt keríteni? Nem azt mondtad, hogy a nagybátyád képviselő a parlamentben? Nem tudnál elszaladni hozzá egy ötvenezresért?” Szakításkor mélyre menő következtetést von le: „Ha nem csicseregtél volna annyit a fülemben, nem hagyott volna el a szerencse. Úgy látszik, igaz a mondás, vagy a kártyában van a szerencséd vagy a szerelemben.”

A gyenge

Az első légyott végén hosszú levegővétel után kinyögi: „Nagyon szeretnék bízni abban, hogy eljössz a következő találkozóra. Tudod, engem már annyian becsaptak.” A megbeszélte randevún szüntelenül óráját nézi, és amikor a lány öt perc késéssel megérkezik, nem tud uralkodni magán, hogy kimondja: „Nagyon megijesztettél, az Ági is így kezdte, a késései egyre növekedtek, és egy nap többé nem jött el.” Amikor a következő programot megbeszélik, nem tudja elhatározni, hogy moziba menjenek, otthon maradjanak vagy látogassák meg a nagynénikéjét: „Szeretném, ha te döntenél kedvesem, én olyan bizonytalan vagyok. Nem akarom

megsérteni a nénit, a mozira nincs elegendő pénzem, és félek, hogy otthon olyasmi következik be közöttünk, ami még túl korai.” Mikor elromlik a lakásunkban a villany, nyöszörög: „Jaj, most mi lesz velünk? El kell szaladni valakinek szerelőért. Engem mindig durván becsapnak, Pirikém, nem keresnél egyet? A lányokkal mindig rendesebben viselkednek.” Amikor ezek után partnere szakít vele, kétségbeesetten fogadkozik: „Hidd el, én nem akartam, hogy eddig fajuljanak a dolgok. Énhozzám mindig visszajöhetsz.”

A féltékeny

Az első randevún a parkban hirtelen félbeszakít egy kellemesen induló beszélgetést: „Ahogy itt ülsz a padon, nem veszed észre, hogy minden erre járó pasas a nyálát csorgatja, mert olyan keveset takar el a szoknyád a combodból? Tudhatnád, milyenek a férfiak. Legközelebb jó lenne, ha szolidabban öltöznél.” Amikor színházba viszi barátnőjét, így óvja: „A szünetben nem szükséges feltétlenül kimennünk a büfébe. Tudod, hogy ott minden ember lesi a másikat. Utálom, hogy kirakodó vásárra viszik a nők a bájaikat.” Miután bemutatja kedvesét barátainak, embertelenül leteremti: „Nem kellett volna úgy bizalmaskodnod a Lajossal. Egészen az arcába hajoltál, és kihívóan neveltél a hülye viccén. Nagyon szégyelltem magam, a haverjaim joggal hihették, hogy szabad prédát hoztam nekik.” Szeretkezés után gondterhelten megjegyzi: „Túlságosan rafinált vagy ahhoz az ágyban, hogy rendes nő legyél. Bele sem merek gondolni abba, hogyan lettél ilyen tapasztalt.” Amikor a lányt linzi unokafivére meglátogatja, így fakad ki: „Azért nem vagytok olyan közeli rokonok, hogy nyakra-főre együtt legyetek. Talán ennél a köteléknél több is van köztetek?” Miután partnere többször nem vette fel a telefont, így kiabál: „Megtaláltam a magyarázatot. A szomszéd átjött egy kis szerelésre, aztán más okból is nálad maradt.” Szakításkor dühödten közli: „Már megint egy bűdös kurvát fogtam ki, akinek csak az a fontos, hogy jó kemény legyen. Ismerem én a fajtátokat.”

A megrögzött agglegény

Már az első randevún hangsúlyozza: „Lehet köztünk valami, de hosszú távú kapcsolatra ne számíts!” Amikor a nő először megy fel a lakására, és megpróbál magának utat törni a düledező könyvhegyek közt, rögtön figyelmezteti: „Nagyon kérlek, hogy fel se vetődjön benned a rendrakás gondolata. Nagyon érzékeny vagyok arra, ha valaki illetéktelenül a holmijaimhoz nyúl.” Amikor komolyabbra fordul kettejük kapcsolata, a következő szöveggel hűti le barátnője lelkesedését: „Rendben van, megértjük egymást az ágyban, de a jó szex még nem feltételez jó házasságot.” Amikor rajtakapja barátnőjét, hogy numizmatikai gyűjteményét nézegeti, roppant ideges lesz: „Ebben a kollekcióban egy élet munkája van benne. Nem sze-

retném, ha avatatlanok megfogdosnák III. Valentinianus császár bronzdénárját körömlakktól csöpögő ujjakkal.” Barátjával való találkozás után hosszan zsörtölődik: „Nem tűröm, hogy utálatosan viselkedj a Bandival. Te csak azt veszed észre, hogy büdös és gondozatlan, pedig senki nem bizonyította nála mesteribben az etruszk-magyar nyelvrokonságot.” Szakításkor summás ítéletet mond: „Semmilyen téren nem voltál hozzám való, mindig le akartál húzni a színvonaladra. De mit is várhattam egy nőtől?”

7 pontban arról, milyen nőt kerülj el

A hisztis

Ha gondja van, durcásan hallgat, kedvese faggatódzására pedig foghegyről veti oda: „Ha nem találsz ki, mi a bajom, akkor nem is mondom meg.” Gyakran elégedetlenkedik azután is, miután meghallgattuk, mondván: „Fogalmad sincs, mit érez ilyenkor egy nő!” Szerelmének barátnője problémáit is jól kell kezelnie: „A Vera komolyan hozzád fordult, mint éretten gondolkodó férfihoz, és te egy viccel leráztad magadról.” Vendégségek után általában lelkifröccsel távoznak: „Mindig szégyenkezni kell miattad, megint belevágtál a főnököm szavába.” Havonta számon kéri, mennyire vesszük komolyan, ilyenkor tombolva kel ki magából: „Van elképzelésed a jövőnkéről? Hova vezet a kapcsolatunk, válaszolj! Egyáltalán, gondolkodtál már ezen?” Szakításkor feldúltan közli: „Miattad estek ki évek az életemből, és még mindig nem vagyok anya! Ezt neked köszönhetem! Te senki!”

A költőnő

Az első randevún egy kis füzetet szorongatva jelenik meg, és bizonytalanul tudakolja: „Nem ismered a Gyurkovics Tibort?” Bizalmasan bevallja, azóta ír verseket, mióta tizenéves korában szerelmes lett a gimnáziumi futballcsapat csatárába. Fontoskodva hozza tudomásunkra: „Verseim Pilinszkyhez hasonlítanak. Engem is a transzcendens érint meg elsősorban.” Néhány hét intenzív együttlét után sértetten tör ki: „Csalódtam benned, érzéketlen vagy a művészetek iránt. Más se érdekel, csak a szex, de persze azt a verset nem értetted meg, amit Dali szétfolyó órájáról írtam.” Szakításkor kimérten bánik velünk: „Kristóf meglátta bennem a lehetőséget. Támogatja, hogy felvételizsek a JAK-ba. Ott megbecsült helyem lehet.”

A kisajátító

Az első randevún vallomást tesz, miközben elmorzsol egy könnycseppet a szemében: „Megtaláltam azt, akire mindig is vártam.” Három nap múlva, az újabb találkozáskor hosszan ecseteli, mennyire hiányoztunk: „Úgy érzem, olyan jól megértjük egymást, hogy nem korai holnap hozzád költöznöm.” Másnap, amikor félórás késéssel érkezel, szipogva hányja a szemedre: „Féltem, hogy valami baleset történt veled. Nem tudnál ilyenkor telefonálni?” Amikor megemlítjük esedékes érettségi találkozónkat, ijedten próbál lebeszélni róla: „Rettenetes csalódást élnél át, hogy az osztálytársaid mennyire kiábrándítóvá váltak.” Mikor magadhoz

hívod vacsorára a legjobb barátodat, megjegyzi: „Nézd, én nem ellenzem az ilyen külső kapcsolatokat, de mindig tudd, én vagyok az igazán fontos!” Édesanyáddal való megismerkedése után: „Nagyon kedves nő az anyád, de mindig elnyomott téged, és csak mellettem lehetsz szabad.” Szakításkor megrendülten néz ránk: „Csak annyit akartam, hogy megérezd, mennyire szeretlek. Tudom, hogy lesz még sok nőd, de tőlük soha nem kaphatod meg azt a szeretetet, amit tőlem kaptál.”

A féltékeny

Az első szerelmes hétvégén az ágyban cinkosan kacsintva súgja: „Nem tudom, mi a véleményed Enikőről, szerintem nagyon kedves lány, és ugye csinos is? Láttam, hosszan rajta felejtetted a szemedet.” A következő héten jelentőségteljesen közli: „Érdeklődtem az egyik kollégádnál, a Ferinél. Nem is tudtam, hogy az Enikővel egy osztályon dolgozol. Miért titkolod ezt el előlem?” Egy meghitt este után, amikor azt hisszük, a legnagyobb rendben halad minden, egyszer csak megszólal: „Múltkor nem tagadtad, hogy nagyon tetszik neked az Enikő. Ha már ennyire kívánod, nem fogok az utatokba állni.” Fogadkozni kezdünk, csak egyszerű ténymegállapítás, mikor elismertük Enikő szépségét: „Eleget csalódtam már bennetek, tisztában vagyok vele, mi játszódik le ilyenkor egy férfiban.” Egyre kellemetlenebb helyzetek elé állít: „Múltkor hívtalak a cégnél. Miért Enikő vette fel a kagylót? Már olyan bizalmasak vagytok egymással, hogy a magánügyeidet is rajta keresztül intézed?” Kicsivel később, feldúltan állítja: „Viki azt mondta, látott egy lánnyal a villamoson, nem biztos benne, de mintha Enikő lett volna az.” Kutatását tovább folytatja: „Utánanéztam, kiket küldenek ki a vállalatodtól Burmába. Véletlenül se lehetett kihagyni Enikőt? Persze megértem, ő kiválóan ért a thai szexmasszázshoz.” A kiutazás előtti reggelen: „Még van időd, hogy lemondjad ezt a kockázatos kiküldetést. Gondolom, fontos vagyok neked.” Miután Távol-Keleten elkeseredésünkben Enikő karjaiba menekülünk, és indiszkrét kollégánk elszólja magát, tíz körömmel szalad arcunknak, sírva kiabálja: „Véletlenül se szoktam tévedni a férfiakkal kapcsolatban, ha lehúzzák a cipzárjukat, kibuggyan az agyuk!!”

A feminista

Az első adandó alkalommal közli, mihez tartsuk magunkat: „Nem kérek ízelítőt azokból az olcsó trükkökből, amiket egy férfi előhúzhat az eszköztárából. Szeretném tudni, mire számíthatok szexuálisan és egzisztenciálisan is.” Végig kell hallgatnunk, mennyi megaláztatást kellett eltűrniük a nőknek a múltban: „A nők saját szobával sem rendelkezhettek, csak szexuális tárgynak használták őket. A sok évszázadnyi lelki-szellemi sanyargatásért és kisajátításért

az a minimum, hogy most többet engedhetünk meg magunknak!” Hozzáfűzi: „Nincs közöd ahhoz, nekem hány pasim van, az hiszed, nem tudom, hogy mindig a bugyik lehúzásán jár az eszed?” Ha nincs megelégedve szexuális teljesítményünkkel az ágyban, ellentmondást nem tűrően kijelenti: „Na, ilyenek a hetero férfiak, csak saját magukkal törődnek. Közületek még a homoszexuálisokat lehet értékelni a legtöbbre. Ők páratlan finomsággal éreznek együtt a nők problémáival.” Szakításkor ridegen tudatja: „Javíthatatlan vagy, mint a legtöbb.”

A túlérzékeny

Első randevún hosszan beszélget velünk, úgy tűnik, minden a legnagyobb rendben van, de a legvégén elejt egy szomorú megjegyzést: „Úgy érzem, nem figyeltél rám.” Következő alkalommal: „Nem érdeklődtél az anyu betegségéről, pedig múltkor annyit beszéltem a derékfájásról. Ha csak érzékileg közeledsz hozzám, nem tudom, hogy fog alakulni a kapcsolatunk.” Első szeretkezés után: „Velem nagyon gyengéden kell bánni, én egy érzékeny nő vagyok. Fogalmad sincs, a Laci mellett milyen megaláztatásokat kellett átélnem.” Elrohan a baráti összejövetelről, s mikor utána szaladsz, a fejedhez vágja: „Te egy rendkívül önző alak vagy. Egyáltalán nem vagy figyelmes. Megjegyezted egyáltalán, mi a kedvenc parfümöm?”

A kritikus

Első randevún már kifejezi az elégedetlenségét: „Nem bízom abban, hogy jól alakul a kapcsolatunk. Te egy kedves srác vagy, de ez nem elég.” Mikor elvégzett tanulmányainkról beszélünk, epésen megjegyzi: „Te sem tudnád megmagyarázni, miért kellett egy olyan szakot végezned, amivel nem lehet boldogulni az életben?” A baráti társaságunkkal való megismergetés után: „Na, ezek igazi lúzerek. Jól kiválasztottad a hozzád hasonlókat.” Miután elvisszük törzshelyünkre: „Így nem leszünk jóban. Az emberek a barátnőjüket nem egy piszkos kis lebujba szokták elhívni.” Színházban: „Hihetetlen, milyen igénytelen tudsz lenni, megint ezt a molyrágtá öltönyödet vetted fel.” Az ágyban: „Miért vagy olyan rendkívül elégedett magaddal? Azt hiszed, ez szeretkezés volt?” A másoddiplomád megszerzésekor: „Csoda, hogy meg tudtad szerezni ezt a papírt. Persze mindenki megszán, amikor meglátja azt a fájdalmas arcodat.” Szakításkor: „Egy nagy rakás szerencsétlenség vagy. Azt hitted, gyereket szültem volna neked? Milyen sors várt volna rá egy másik gyerek mellett?”

Nemzetközi bunkófesztivál

A júniusban megrendezésre kerülő XVI. Nemzetközi bunkófesztiválon jó eséllyel indul a magyar csapat. Szakértők szerint a Gáspár Győző szövetségi kapitány által irányított együttesnek a dobogó sem elérhetetlen. Összeállításunkban a gárda alapembereit szólaltatjuk meg, akik monológjukban egyszersmind számot adnak tiszteletet parancsoló tudásukról is.

Zotyko Misi bazári árus:

„Na most, én ilyen szir-szarokat árulok a Ligetnél és a Keletinél, balzsamos szarkeverőt, Viagra-majmos fityulát, lila színű retro üdítőt, meg újságokat, amiknek bula van az elején, vagy az, hogy BB Évin átment az ideiglenesen itt állomásozó III. amerikai terroristavadász-század. Nehéz dolgom van, mert ki kell pakolni a bővít majdnem az utcára. Jönnek a faszkalapok, megbámulják, hozzányúlkálnak. Egy tetűláda a múltkor is odajött, felkapott egy elektromos fülönforgót, kiabáltam is rá: „Baszikám, miért piszkálsz az árut?” Hogy ő csak megnézni akarta. Aztán még volt pofája kérni egy elültöltős tajvani szájdetonátort! Mondtam is neki, ez neked sokba fog kerülni, kisapám. Aszonta, milyen hangnem ez? Milyen kereskedő vagyok én? Na kiosztottam, mondtam neki, húzzál innen, kisapám, mert szétszedlek, mint Floki a lábtörölt. Vazze, nem kötelező vásárolni, látom, hogy csak kedvetlenül nézelődöl, mint emos a szilveszteri bulin. Az ilyen köcsög lúzerek úgyis csórók ahhoz, hogy valamit vegyenek. Inkább fogukhoz verik a garast vagy lopnak. De az én eszemen nem járnak túl, ha valami gyanúsat veszek észre, rögtön szólok a rendőröknek. Vagy megoldom én, az még jobb, elkapom a grabancát, leosztok néhány sallert, aztán többé nem nyúlkaál a csóro az áru felé. Vagy a kisgyerek. Mert szemtelenek ám a kiskölykök is, hiába van velük az anyjuk, hogy nekik is verje bele... Na, csak ennyit akartam elmondani.”

Erős Adolf, fitneszterem-tulajdonos:

„Az van, hogy néha le kell néznem a terembe, mer muszáj, mer ellenőriznem kell, nem-e vernek át a kis hülye műkörmös pultos bulák, akikre két bicepszezés között csorgatják a nyálukat az izompólos lúzerek. Na szóval, hogy menjen az üzlet, oda muszáj figyeljek. Ezé van az, hogy néha személyi edzőnek néznek, rohadjanak szét. Múltkor is odajön egy hóri-horgas, nyiszlett-nyaszlott zsidógyerek, aszongya, ő gyúrni akar, hát mér nem inkább maceszgombócot gyúrsz, biboldó, hehehe, ez jutott eszembe, de persze nem mondtam neki, mert

udvarias vagyok. Aztán megkért, hogy állítsak össze neki egy edzéstervet szívességből. Én a tulajdonos vagyok, köcsög, de különben ott van a falon az edzésterv, nem tudsz olvasni? – ordítottam volna vele, de nem tettem, mert tudom, hogy az üzletben udvariasnak kell lenni. Így csak rambósan néztem, rá, eleve azért mer zsidó, másrészt fingja nincs a testépítésről. Megmutattam a papírt a hülye fejének, amin rajta van, mit kell csinálni. Egy ideig kavart a négykilós súlyokkal, aztán elkérte a lépésszámláló kulcsát, persze a lúzernek fogalma sem volt arról, hogyan kell használni. Nekem kellett elmagyarázni. Aztán mondtam neki, hogy ma este csak hatig vagyunk, mert a pultos csajt sikerült megfűznöm, hogy csináljunk egy görbe estét, de persze ezt nem kötöttem arra a nagy orrára, mert udvarias vagyok. Csak annyit löktem oda neki, hogy hatkor húzás van. Jaj, akkor már csak fél órám van, nyögte szájalmasan, de ki nem szarja le. Beaggódtam, nehogy még a futógép működését is el kelljen magyaráznom neki, mert amúgy is síkideg voltam, hisz még négyen voltak a teremben, a farkamba meg beállt a csontosodás. Aztán szerencsére elhúztak lassan a kedves vendégpöcsök, csak ez az egy cuppant rá a szobabiciklire tíz perccel hat előtt. Fogtam magam, leoltottam a villanyt rá. Ebből aztán érthetett, bement az öltözőbe, a sötétben átöltözött, aztán leadta a kulcsot. Én meg mehettem az Yvonn-nal végre, hát ennyi a történet. Megin bebizonyítottam, hogy király vagyok, remélem, leesett nektek, de ha nem, akkor se szólj be, mert gond lesz!”

Király Szabolcs, osztályvezető-menedzser:

„Én két részre osztom az emberiség tagjait: görényekre és tetvekre. A görény bűdös, de hajlandó dolgozni. Güzül, mint az a másik állat, amit a güzülésről neveztek el. A görény a munkatársaival is görény, de éppen ezért használható. Lehet irányítani. A tetvek lapítanak, sunyítanak, húzódoznak a munkától, és várják, hogy szívhassák a másik véréét. Az ilyet el kell taposni. Nyafognak, hogy mennyi kölykük van. Na én meg megkérdezném, talán ezzel a nagy szaporodási kedvvel akarják bizonyítani, hogy nem melegek? Majd én megmondom, ki a meleg. Nem az a férfi meleg, aki férfiakkal farkal, hanem akinek semmi befolyása nincs és egy senki. De ha hozzám osztják be őket, még ezeket is móresre tudom tanítani. Mindig mondom nekik, hogy eszed legyen, ne csak fejed. Mert a fejed nem arra való, hogy fejen álljál rajta, hanem hogy használd. Nincs agyuk, de melóznak ezek, ha én mondom. Mert csak akkor engedem őket szabadságra, amikor én akarom. Hivatkozhatnak tőlem a Munka Törvénykönyvére, tudom én, hogy nem a kommunizmusban élünk, és ezt beléjük is verem, ha kell. Mindig mondom, hogy ez nem úttörőtábor, hanem munkahely. A szakszervezetis meg a haverom, együtt sörözgetünk heti háromszor a Paradise pubban. Jópofa, kövér ember, mint a szakszervezetisek általában. A zsebemben van, mint az összes. Ez a világ rendje szerintem.”

Faros Angéla, üzletszerű kéjelgő:

„Húzd már fel a gumit, apuskám! Nem tudod, hogy gumi nélkül ötezerrel drágább? Ahogy elnézlek, azt úgyse tudnád kifizetni. Negyedórád van összesen! Sok kuncsaftom van még hátra. Nem látom, hogy az árbocod meredezne. Nem tartunk még sehol, és ketyeg a taxióra. Én nem szoptatós dajkának szerződtem hozzád, egyébként is az plusz ötezer. Idegbajt kapok az ilyen puhapöcsű fazonoktól. Voltál már egyáltalán nővel? Remélem, nem lelkezni akarsz velem. Az nincs benne a szolgáltatásainkban. Asziszted, nekem öröm lottyadó lufit tapogatni? Járjon a kezed, mint a motolla, nem moziban vagy. Szeretnék már eredményt látni.

Most kezdesz vadulni, amikor már csak két perc van hátra? Bónusz nálam nincs, jól jegyezd meg! Először szerencsétlenkedsz, aztán nem lehet téged leállítani. Menj haza a feleségedhez és azt keféld tovább. Egy ilyen tökfey miatt maradnak le a törzsvendégeim. A Lajos meg összever, hogy nem vittem elég pénzt a házhoz, mert egy ilyen tetves szöszmötölt velem. Más lányhoz menjél legközelebb, de megmondom neked az őszintét, szerintem a bal kezeddal fogsz kijönni a legjobban.”

Pléh Csaba, pultos:

„Asziszti a sok hülye, a vendéglátóiparban dolgozni egész estés buli. Pedig állandóan figyelni kell a vendégekre, nehogy fizetés nélkül leléceljenek vagy balhét csináljanak. És elég sóher is a többség. Az a legszarabb, ha olyan társaság fészkelődik be egy helyre, akik keveset fogyasztanak, de elijesztik a jó kuncsaftokat. Aztán meg kell hallgatni a pitiánert, idegbeteg problémáikat. A kiéhezett, ronda nők is folyton ráragadnak az emberre. Egy-kettőt haza is vittem magammal, amikor úgy berúgtam, hogy nem tudtam magamról, aztán reggel derült ki, milyen fejük van. És ott vannak az állandó elégedetlenkedők. Nagyképűen oktatnak ki, hogyan keverjem a koktélok. Visszaküldik a sört, ha a szintje nem éri el a vonalat, és állandóan bizonygatják, hogy nem hét, hanem három sört ittak. Persze engem nem vernek át. Egy jól működő jelzőkészüléket fejlesztettem ki magamban, ami jelzi, ki mennyire van elázva, s ezek az akadémikusok nem tudják, hogy akkor jóval többet szedek le róluk. Emellett nem csak bányarémekeket tudok a melóhelyen felszedni. Diáklányok is jönnek ide, akiknek beadom, hogy most csak kihagyok pár évet, utána folytatom a jogi egyetememet. Könnyű dolog, mert kettőig se tudnak számolni. Persze a legelvetemültebb vendégek odaáig is elmerészkednek, hogy feljelentenek a főnöknél. Valóságos vándoréletem kell folytatnom, de mindig akad csehó, ahová felvesznek, mert minimálbérrel jelentenek be. Nem félek a létbizonytalanságtól. Azok a nagyokos tanársegédek bármikor az utcára kerülhetnek, de nekem biztos a megélhe-

tésem. Ezek a nagy tudósok nincsenek tisztában azzal, mennyi szemetet kell eltakarítanom, és mennyit járkálok naponta. Le is veszek róluk rendszeresen néhány ezrest, elvégre ennyi munkáért nekem ez jár.”

PC-WC

avagy egy netfüggő naplója

2006. május 23.

Édes blogom, itt vagyok! Nem feledkeztem meg rólad, még a legújabb Microsoft-program kibocsátásának hetében sem!

Milyen szép lehet odakünn! Ezt onnan sejtem, hogy a leeresztett redőny sávjai között is élesen besüt a nap. Egy kicsit zavarja talán a nemrég felfedezett, nekrofilíával foglalkozó animációs oldal képminőségét, de nem ez a fő oka, hogy nem tudok elmerülni a hullarabló játékban. Úristen, lehet hogy már nem vagyok eléggé perverz? A múltkor még olyan jól szórakoztam azon a honlapon, ahol villamos által elgázolt emberek fényképeit közölték. Most azonban izgat, mi lehet kinn? Egészen biztosan süt a nap. Az emberek sétálnak, ismerkednek, esetleg beszélgetnek is. Tényleg, már igazán frissíthetném a kapcsolati memóriámat. Utoljára tíz éve érintkeztem nővel, amikor az iskolában elgáncsolt a Kovács Galantino, és mind a kilencven kilómmal rázuhantam egy hetedikes lányra.

2006. május 24.

Még mindig gyönyörű lehet az idő. Nem szívesen mozdulnék ki, mivel két éve, amikor kimentem az utcára, majdnem elütött egy busz, amit a lassúsága miatt virtuális játékelemnek néztem. Még szerencse, hogy olyan lassan ment. Meg aztán nem is ismerek senkit a Fast Food Express ételhordó fiúján kívül. Jó az internetes munka, mégis jó lenne látni néhány hús-vér embert élőben is. Azt mondják, mostanában igen csinosan öltöznak a lányok. Meg is keresek néhány internetes ismerkedő oldalt, felveszem a kapcsolatot hasonló érdeklődésűekkel, chatelek velük néhány száz órát, és máris jöhet a randi!

2006. július 24.

Hát, pontosan két hónapja chatelek egyfolytában Viviennel. Nagyon rákattantam erre a programra, de most már kitűztük a randit. Egy Netcaféban beszéltük meg a találkozót, hogy a közelben legyen gép. Ugyan viszek magammal laptopot, de mi van, ha bedöglik, és én mutatni akarok valami nagyon fontosat?

A randi jól indult, de én azonnal láttam, hogy a csajnak túl kevés a memóriája. Naná, ha már addig eljutott, hogy velem randevúzik! Feldobtam néhány dialógusablakot, az igenek és

nemek kiválasztásával még elboldogult. Úgy ítélt meg, az operációs rendszere igen egyszerű lehet. Az asztal alatt elkezdtem tapogatni a perifériáit, hátha felgyorsul a rendszere. Igen ám, de folyamatos hibaüzeneteket küldött felém. Közöltem vele, hogy a művelet nem szakítható meg, a vezérlő meghajtó aktiválódott, a programot menet közben nem lehet leállítani. Erre ő hiszti programra váltott, és letiltotta a hozzáférést. Érzékeltem, hogy a belső hiba miatt a rendszer összeomolhat, így inkább kijelentkeztem és sietős léptekkel hazaindultam. Otthon aztán rögtön töröltem a bestia loginjét.

2006. augusztus 26.

Nagy eredmény, újabb száz óra chat után újabb randi! Most igazán udvarias leszek Evelynnel, azt hiszem, nem szólhat majd semmit. A Netcaféban köszöntöttem, ahogy illik: „Köszönjük, hogy Kiss Dezsőt választotta!” Nagyon meg volt hatódva, rögtön felajánlotta, hogy menjünk el valami romantikusabb helyre, egy képtárba vagy az állatkertbe. Nem örültem az ajánlatnak, hiszen mozgással járt, ám kénytelen voltam behódolni. Azért megkérdeztem: „Biztos, hogy törölni akarja a Netcafé programot?” Azt válaszolta, hogy igen. Megkérdeztem, melyik lehetőséget választaná szívesebben. A képtár mellett döntött. Én inkább állatkertbe mentem volna, nekiszegeztem hát a kérdést: „Biztos, hogy a Lomtárba akarja dobni az állatkertet?” Végül visszatért a Netcafé programhoz, bár kissé idegesen. Cseverészni kezdtünk, de időnként elakadt a társalgás, mivel alapvető műveltségbeli hiányosságai voltak, a JAVA-ról például csak Jáva szigete jutott az eszébe. Hát így nem lehet! A helyzetet mentendő lemutattam a lábam mellett heverő laptopra, és megkérdeztem: „Nem akarja installálni a PC-met?” Felháborodva kapkodott levegőért, pedig hozzátettem, hogy szívesen futtatnám, ha nem lenne olyan érzékeny a processzora. A vége az lett, hogy kaptam egy nagy pofont.

Ezentúl, ha nővel akarok aludni, csak letöltöm a celeb.net legmenőbb díváinak képét a mobilomra és a párnám mellé teszem a készüléket.

A végzet férfija

Ibolyával péntek esténként az Extázisban bulizunk, elvégre nekünk is jár egy kis szórákozás. Nem mintha reménykednék a csodában, de hátha letéved oda egy rendes pasi. Addig csak smucig és szemtelen fickókkal futottam ott össze, ám aznap este megismertem egy igazi gáláns férfit. Magabiztosan, jókedvűen rontott be a bárba, és a pincérnek fennhangon adta ki az utasítást: „Ma nagyon jól ment az üzlet, minden csinos nő a vendégem egy pohár pezsgőre!” Elképesztett a nagyvonalúsága, még a csorbafogú Gizit is megvendégelte! Legnagyobb örömömre engem különös figyelemben részesített, még az étlapról is rendelt nekem. Bizalmasan fölém hajolva vallotta meg, nem tud ellenállni a fekete hajú, kékszemű nőknek. Egész éjszaka táncoltunk, számtalanszor bókolt, s végül elkérte a telefonszámomat. Ekkor még csak legyintettem volna arra, aki azt mondja, ennek a szép estének még lesz folytatása, de két nap múlva megcsörrent a mobilom. Lukács hívott. Egy cukrászdában találkoztunk, s ha nem vigyázok annyira a vonalaimra, egy egész Sacher-tortát rendelt volna. Beszélgetésünk során kiderült, mennyire komoly gondolkodású úriember, azt hiszem, egy kicsit szerelmes is lettem belé.

Aznap jó napom volt, sikerült végleg megszabadulnom egy vetélytársamtól, lehetetlenné tettem a főszert. Jókedvemben elmentem csajozni az Extázisba. A bevált trükkömet vetettem be: feldobok húsz rongyot, és meghívom a bukszákat egy pohár italra. Mindig akad valaki, akit felcipelhetek magamhoz. Jobban megéri ez, mintha kurvákhoz mennék, mert hosszabb távú befektetés. Ezek a nők szenvedélyesebbek, sokáig lehet őket használni, s még az is elképzelhető, hogy a végén ők fizetnek. Elég hamar kifigyeltem magamnak egy naivát, aki még ki is nézett valahogy. A táncparketten már éreztem, hogy megfűztem. Nem hívtam fel rögtön, nehogy elszálljon magától. Hozzá kell szoktatni, hogy mindig én diktálok.

Eltelt az első hét vele, és olyan, mintha egy romantikus filmbe csöppentem volna. Elvitt moziba, és rengeteget nevtünk a legjobb amerikai filmvígjátékokon. Mindig feladta a kabátomat, lesegített a buszról, és adandó alkalmakkor virágot rendelt nekem azoktól a szegény lányoktól, akik vendéglőkben kénytelenek árusítani. Csodálatos élményeket szerzett nekem az első szerelmes éjszakán. Nem hevert hullafáradtan aktus után, mint Gyula, aki két évig az élettársam volt. Pedig ő még többet dolgozik, mint az az álomszuszék, de férfi tud maradni.

Ez a kiscsaj, ez az Adél szerencsére elég hamar megadta magát. Jó, végig kellett néz-
nem vele néhány oltári nagy baromságot. S lehet, hogy olcsóbban megúsztam volna, ha a
boltban veszem meg a virágot, így viszont imponáltam neki. Az ágyban szenvedélyes volt,
nem olyan unott, mint a feleségem. Ja, igaz is, hogy a francba fogom beadni neki, hogy csalá-
dom van? Majd azt mondom, hogy megromlott a kapcsolatunk és nem fekszik le velem az
asszony, de nem tudok egyik napról a másikra elválni tőle, ez egyenlő lenne az anyagi
csőddel. Szerintem nagyon belémzúgott, úgyhogy emiatt nem fogja sokáig verni a tam-tamot.

Lukács keményen őszinte volt velem, emberesen bevallotta, hogy házas és két gyereket
nevel. Mennyire más, mint Imi, aki egy évig szédített, s végül a felesége világosított fel az
igazságról. Szerencsére egy kis reménysugárt is felcsillantott előttem. Szavaiból éreztem,
hogy meg akar szabadulni attól a háрпиától. Az a fúria kicsinyesen gyötri, állandóan kritizálja
és szívja a vérét. Az ágyban fadarabként viselkedik és semmit sem hajlandó megcsinálni. Meg
is fogok tenni mindent azért, hogy lássa, valójában hol van az ő helye.

Na, ezen is túlvagyunk. Bögött egy sort, de aztán tudomásul vette, mi az ábra. Szerintem
sokáig tudom majd etetni. Nem csak néhanapján jut ki nekem az örömből. Nem fanyalog, nem
savanyúskodik, és megcsinál olyan dolgokat is, amit a Mari már nem. Most úgy látszik, csont
nélkül bevette a mesét, és rákattant arra, hogy majd változtat a helyzetemen. Én persze nem
ettem meszet. Egy vérbeli lepedőakrobatát fogtam ki magamnak, rég volt már ilyen jó húzásom.

Remek szerető Lukács, de egy hibájára mégis rájöttem. Otthon biztosan olyan szekatú-
rának van kitéve, hogy csak nálam tudja elengedni magát. Az a gond, hogy egy kicsit többet
iszik a kelleténél. Egyrészt nem szeretem a piaszagot, másrészt ez a finom ember két-három
sör után meglepően közönségesse válik. Disznó szavakkal unszol a szexre, böfög a sörtől, és
néha indokolatlan dührohamokban tör ki. Próbáltam visszafogni, de azzal hűtött le, hogy már
én is kezdem? Micsoda felesége lehet ennek a szerencsétlennek!

Azért az nem volt benne a pakliban, hogy nyűgösködni fog. Múltkor úgy visítózott,
hogy csak akkor hallgatott el, amikor már emeltem a kezemet. De kibékítettem, vettem neki
egy csábos tangabugyit, s utána jól megkupakoltam. Egyébként mostanában egy kicsit kiköl-
tekeztem, részben Adélnak köszönhetően. Nem halaszthatom tovább, most már meg kell
adnom Niculescunak a tartozásomat. Azt hiszem, meg fogom vágni a kis libát egy száz-
ezresre. Egyedülálló nő, biztosan takarékoskodott.

Lukács nagyon kényelmetlen helyzetbe hozott. Felfedte nekem egy újabb titkát, hogy egy alávaló maffiózónak tetemes összeggel tartozik. Miért ilyen könnyelmű ez a fiú? Annyi bank kínálja tolakodva a pénzét, mégis én vagyok kénytelen felvenni neki a kölcsönt, részben egy takarékpénztártól, részben az anyukámtól. Az utóbbi nagyon nehezen ment, azt hazudtam, lakásfelújításra kell. Anyám megölne, ha megtudná, egy házasember a szeretőm. Lukács esküdözött, egy hónapon belül visszakapom a pénzt, mert eladja a robogóját.

Na, csak kicsaltam belőle a zsozsót. Várhatja, mikor fogom visszafizetni! Ha ájulásig kefélem, még azt is elfelejti, hogy tartozom neki. Lerendeztem a Niculescut, gondolkodhatok a nagyobb szabású terveimen is. Játéktermet fogok nyitni, a cehhet majd az Adél muterja állja. Úgyse tud megtagadni semmit az egyetlen kislányától.

Komolyan kezdek félni Lukácstól. Én mindent megtettem érte, de szép lassan kiderült, milyen rendezetlen az élete. Anyám szeme elé se merek kerülni. Annyi pénzt kértem tőle, hogy el kellett adni a Zsolnay készletünket. Azt hazudtam neki, hogy beszálltam egy be-fuccsolt vállalkozásba, és az APEH is megbüntetett. Ahogy aggódó és szánakozó arcát láttam, majdnem elsírtam magam. Lukács pedig egyáltalán nem hálás, egyre rendszertelenebbül látogat. Hajnali háromkor is felcsönget, nem érdekli, hogy korán kell munkába mennem. Olyan jelekre is figyeltem, amikből azt gyanítom, hogy egy harmadik nő is bekerült a képbe. Korhol, amiért nem értem meg, hogy mostanában csak kevés időt tudunk együtt tölteni. Nem visz már el soha nyilvános helyekre, mert könnyen lebukhat. Szememre vetette, nem szereti az erőszakos nőket. Mintha én varrtam volna rá magamat! Lehet, hogy igaza van, talán túlságosan kisajátítottam.

Nehezebb volt kiadnom az útját, mint gondoltam volna. Úgy látszik, igaz a mondás, nagy meló, mire egy nőt ágynak dönthetsz, de utána még nagyobb, hogy lapátra tudd tenni. A tetejébe kellemetlenkedett, mindenféle kölcsönről dumált, de én leráztam. Semmilyen bizonyítéka nincs, hogy valaha is együtt voltunk. Nem is tudok a játékterem mellett egy hosszabb távú kapcsolatba feccölni. Ha valamit akarok, majd megint lemegyek az Extázisba. Akárhogy is nézzük, megérte, jól dugott és legomboltam róla fél millát. A befektetés nagy része ott landolt a játéktermemben. Különösebb botrány nélkül lefalcolt rólam. Tulajdonképpen rendes csaj volt, kicsit még hálás is vagyok neki. De nem érek rá rajta agyalni, várnak az új „befektetések.”

Párhuzamos lélekrajzok

Szeretnék megszabadulni attól a gondolattól, hogy nekem nem lehet szerencsém a nőkkel. Sajnos az utóbbi idők tapasztalatai ezt igazolták. Legutóbbi szerelmem, Erika is egy rövid sms-ben szakított velem, pedig még el se jutottunk az ágyig. Egy barátom, Laci múltkor említette, ismer egy olyan nőt, aki pont az én típusom, csak van egy kis gond, hogy férjezett. Ám úgy látja, kilépne a kapcsolatából, ha lenne erre megfelelő alany. Legközelebbi alkalommal barátom biztató hírrel érkezett: beszélt rólam Noéminek, aki felvillanyozódott, és minél előbb szeretne találkozni velem. Kicsit leveleztünk a neten, majd a Hársfában randevúztunk. Álmomban sem gondoltam volna, hogy egy ilyen szenvedélyes nővel fogok megismerkedni. Nem telt bele egy negyed óra, és már csókolódtunk. Sőt, fel is jött hozzám, és hát, nagyon régen éltem át ilyen tüzes éjszakát. Néhány szót ejtett a férjéről is, aki durván bánik vele és rendszeresen megalázza női mivoltában. Hogy lehet, hogy egy ilyen nagyszerű asszonyt valaki nem becsül meg?

Lacika végre talált nekem egy pasit. Az interneten megnyerő volt az önjellemzése, és a képe is egy intelligens, megértő ember benyomását keltette. Nem sokat teketóriáztam, elegendő volt belőle, hogy a férjem két éve rám se néz. Találkoztam vele egy Hársfa nevű kiskocsmában. Egyből rávettem magamat. Azon az éjszakán rögtön megtörtént minden. Boldog vagyok, hogy végre van egy pasim.

Két hete naponta találkozom Noémivel. Elhalmoz a gyöngédségével és a szerelmével. Már második éjszakánk után azt mondta, el tudná képzelni az életét mellettem. Akkor hagyja ott a férjét értem, amikor én akarom. Egyébként már szinte mindent tudok fogvatartójáról. Noémi őszintén feltárta nekem, hogy szánalomból ment hozzá ehhez a magánakvaló alakhoz, aki mikor már biztonságban érezte magát, zsarnokoskodni kezdett. A gyerekekkel nem törődött, legfeljebb néha durva akciófilmeket nézetett vele. Otthon semmit sem segített a házimunkában, egymás után védte a söröket, amelyek persze megették az agyát. Ittas állapotban kiabál és verekedik, és férji kötelességeit a legritkábban teljesíti. Teljesen átéreztem Noémi tragédiáját, hajlandó lennék ököltre is menni ezzel a vadállattal.

Imádom ezt a Csabát. Sokkal jobb szerető, mint a férjem. Figyelmes, udvarias, mellette igazi nőnek érzem magam. Bemutatott a barátainak is. Fantasztikus arcok, rögtön befogadtak engem. Jazz-zenészek, festők, amatőrfilmesek és költők. Olyan, mintha újjászülettem volna. Szinte kivirultam, most döbbsenem rá, a Pista nem törődik velem. A kollégák is észrevették rajtam a változást. Ida megkérdezte, csak nem? Azt válaszoltam, végre igen. Az osztályvezetőm is felfigyelt arra, milyen csinos vagyok. Csaba javaslatára elkezdtem szoláriumba járni, és megcsináltattam a hajamat Judittal. Vele minden olyan természetes és rendezett. Ilyen pasit szerettem volna magamnak már régóta.

Nagy elhatározásra jutottam. Noémi annyit panaszkodott arra az állatra és annyira nagy az összhang közöttünk, hogy meghoztam életem egyik legfontosabb döntését. Döntöttem, a gyerekével együtt is vállalom. Megvallottam neki, amit ő kitörő lelkesedéssel fogadott, sírva borult a karjaimba, hogy milyen jó ember vagyok, vele még senki sem bánt így. Ez a legkevesebb, mondtam. Elkezdtünk tervezgetni, s hogy bebizonyítsam, mennyire komolyan veszem, felhívtam az ügyvédemet. Ő az életem asszonya. Szellemi tekintetben és testi egymásra találásban is. Ő egy álomszerető.

Csaba nagy meglepetéssel fogadott ma. Nem is mertem gondolni, hogy ilyen hamar elkötelezi magát mellettem. Mégis ott van az én aranyos Marcikám, akinek van egy apukája, akármilyen ember is. Hogy fogom az én kis életemnek ezt megmagyarázni? Tartja-e olyan fontosnak az anyukája boldogságát, hogy el tud szakadni a vér szerinti apjától? És biztos, hogy nagyon nehéz lesz Pistával is. Egy elanyátlonodott szerencsétlen, egy lehetetlen figura, lehet, hogy soha nem lesz nője énutánam. Roppant makacs, önfejű ember, nem fogja egykönnyen feladni a játszmát. De csakazértis elmegyek az ügyvédhez Csabával, végül is mindig azt mondják, egyszer saját magadra is gondolj.

Szegény Noémi! Ez a barom alaposan megszarolta. Miután bejelentette neki szerelmem, milyen jelentős lépésre készül, egész éjjel zokogott. Persze, amikor minden nap leitta magát, nem gondolt a családjára. Mos el fogja őket veszíteni! Holnap elmegyünk az ügyvédemhez, és ott minden rendeződik. Egy év sem telik bele, és Molnárné Szabó Noémiként fog bemutatkozni a kedvesem!

Tegnap Csaba ügyvédjénél jártunk. Nagyon elszomorító tényeket közölt velünk. Hosszan ecsetelte, hogy egy válás végtelen hercehurca, és óriási anyagi terhekkel jár. Hogy fogja ezt

kifizetni egy ilyen csóró filmkritikus, mint a Csaba? És mi lesz a kisfiam lelkivilágával? Nem győzzük majd pszichológushoz vinni, ami persze újabb költségeket jelent. A többi gyerek kinézi maga közül, mert nem tudjuk neki megvásárolni azokat a játékokat, amik az összes kis barátjának megvannak. Úgy lesz öltöztetve, mint egy lelencyerek. Őszintén szólva nem lehet azt mondani a férjemről, hogy ne tudott volna anyagi jólétet biztosítani a gyerekeknek. Igaz, szegény Marci olyan dolgokat látott, amiktől jobb lett volna megkímélni. De hátha lehet még beszélni a Pistával, most látom rajta, hogy megijedt egy kicsit és igyekszik rendesebben bánni velem.

Olyan különösen viselkedett Noémi, amikor kijöttünk az ügyvédtől. Mintha az a régi lelkesedés eltűnt volna belőle. Megköszönte nekem a szép élményeket, és arra biztatott, fogadjam el a valóságot, minden álom nem valósulhat meg. Azért mi még eltölthetünk egy-egy édes órát, de az embernek vannak kötelezettségei a gyermeke iránt. Nem értem őt, eddig annyira eltökélt volt, most mintha megingott volna. Talán az a faszkalap terrorizálja? Noémi azt írta nekem emailen, hogy a férje minden áron békülni szeretne. Lehet, hogy sikerrel járt?

Feláldoztam a szerelmemet a gyerekéért. Csak hogy fogom ezt beadni Csabának? Valószínűleg hülyeséget csináltam, de mindent elmondtam Pistának. Jó cél érdekében tettem, gondoltam, tanul belőle. Egy kicsit törődik velem, a gyerekekkel, kevesebb sört iszik, és minden rendben lesz. Csabának pedig felajánlom, hogy szeretők maradhatunk, de semmi több.

Ezt igazán nem vártam volna Noémitől. Én a gyerekével együtt vállaltam volna, ő meg csak morzsákat akar szórni a lábam elé. Érthetetlen számomra, miért visszakozik a válástól, és még ködösebb, miért nem hajlandó világosan megindokolni a döntését. Megpróbáltam szembesíteni a szavaival, de váltig állította, ő nem hazudott nekem soha. Rettenetesen feldühödtem, és otthagytam őt a presszóban. Úgy véltem, talán felébred a lelkiismerete. De úgy látszik, hamis illúziókba ringattam magam. Egy hét múlva, amikor véletlenül észrevettem őt a Fogarasi úti Tescóban a texasi láncfűrészkesztyűs gyilkos mellett, egyből tudtam, hogy ez csak a Pista lehet. Egy élelmiszerekkel megrakott kocsit toltak. Ez a brutális arcú pszichopata bedobott egy Kinder-csokit a többi közé, nyilván a gyerekeknek szánta, és Noémi ekkor egy puszit nyomott a szájára. A bunkó arcán még ekkor sem tükröződött semmilyen érzélem. Mi köze lehet egy ilyen démonian szép nőnek ehhez az érzelmi nyomorékhoz? Elborult előttem a világ, és csak akkor tértem magamhoz, amikor a pénztárosnő rám ordított.

Miért kell Csabának utánam járkálnia, amikor mi egy diszkrét kapcsolatban állapodtunk meg? Ha ezt fogja csinálni a jövőben, még abból se lesz semmi! Egyébként Pista mostanában egészen rendes velem, elhalmoz az ajándékaival, fétisharisnyát is vett nekem, és múlt éjjel már teljesíteni is tudott. Bécsi kirándulásunk során pedig újabb szexis cuccokat vásároltunk. Nagy szeretettel gondolok vissza Csabára, azért ő volt a nagy szerelem. Csakhogy élni is kell, nemcsak ábrándozni.

Hiába sms-ezem és emailezem szakadatlanul Noémival, csak nem tudom elérni, hogy újból feljöjjön hozzám. Amikor lopva találkozunk füstös kiskocsmák mélyén, szenvedélyesen csókolódzik velem, de mindig visszalép, ahányszor ajánlatot teszek neki. Egy ideig azzal hitegetett, hogy a férje úgyis sarkon fordul és elköltözik, de ez teljes képtelenség. Nem bírtam tovább a várakozást, és egyik nap bementem a munkahelyére. Mintha egy másik nő fogadott volna, nem nézett a szemembe, és idegesen fakadt ki: „Miért jöttél ide, Csaba, amikor te szúrtad el a kapcsolatunkat? Ne zaklass a munkahelyemen! Ha tahó módon viselkedsz, akkor még a szép emlékeim is szertefoszlanak. Félreértettél engem, én csak egy kis megértésre vágytam. Figyelj a jövőben arra, hogyan kell egy nőnek udvarolni. Úgy tapasztaltam, nem vagy tisztában azzal, melyiket mire kell használni. Engem mindenesetre nem tudtál megtartani. Sajnálom, nagyot csalódtam benned, nem vagy jó vadász.”

10 dolog, ami biztosan elriasztja választott kedvesünket

1. Ha egy héten belül nem fekszünk le, úgy érzem, nem érdemes tovább hajtanom.
2. Miről is beszéltél egy perce? Ja, a múltkor is elfelejtettem. Biztos nem lehet olyan fontos.
3. Nem szeretek sokat udvarolni. Szeretek gyorsan magam mellett tudni egy nőt. Megvan az angolna barlangja meg a mosógép, oszt' jó napot.
4. Ne haragudj, hogy ebbe a pimfli kis lebuja hoztalak, de a reprezentatív helyeket az elsőosztályú nőknek tartogatom.
5. Tudod, nagyon nehéz elfelejteni a Barbarát. Mindenben egymáshoz illettünk, egymás gondolatát is ismertük. Érzem, nem lesz még egyszer az életben ilyen szerelmem. De talán mi is ki tudunk jönni egymással.
6. Nem is meséltem, hogy van egy izgalmas hobbim. Egy kis állatkertet tartok otthon a legveszélyesebb állatokból. Van ott fekete özvegy, mérges varangy, krokodil, királykobra, de a kedvencem a foltos hiéna. Majd meglátod, milyen kedves jószág.
7. Be kell vallanom, nagyon lerongyolódtam. Próbáltam a közös életünkhöz pénzt szerezni. Korábban nagy sikereim voltak a játékautomatákkal. Hát most nem. Nem tudsz valami keveset fedezni az adósságaimból?
8. Az a köcsög főnököm fegyelmivel bocsájtott el, mert egy hosszú éjszaka után elaludtam az esztergapad mellett. Nem én tehetek róla, hogy levágta a Józsi ujját, ő legalább annyit ivott, mint én.
9. Ma úgy tűnik, nem a legjobb ötlet elmenni a Gourmand-ba. Hónap vége van. Talán a Betérőben jó vagyok két fröccsre.
10. Én egy testvéri közösség tagja vagyok. Szeretném, ha Te is megértenéd a mi közösségünk hitvallását, és lemondanál olyan hívságokról, mint a kávézás, a cigarettázás és a szemed kifestése. Viszont lesz 12 szép gyerekünk. Azok lesznek a te ékességeid.

10 dolog, amiért munkatársaid kikapósnak nézhetnek

1. Ilonkám, férfi-nő barátság nincs. Tudjuk, mire gondol, amikor a haverokról beszél.
2. Nem különös, hogy a főnök mindig feltűnően mosolyog rá?
3. Ez a nő nem akar gyereket és családot?
4. Miből telik neki diszkóra? Megmondom én, a férfiak fizetnek neki.
5. Szerintem nem volt rajta múltkor bugyi, és ráadásul rövid szoknyát vett fel.
6. Tutajos szemei és fúvósötösre hangszerelt szája van.
7. Hogy dicsekszik a sikereivel! Na ez is több farkat fogott életében, mint kilincset.
8. Hallom, hogy megy nyáron Olaszba. A digóknak sok jó estéjük lesz.
9. Tapasztalt nő hírében áll. Nem tudom, miért íratatta be magát franciaórára, amikor franciázásból már teljesen szakképzett.
10. Ez a gyerek, akit most felvettek, nagyon fiatal, nemhiába vette a szárnyai alá „szak-mailag.” Ne félj, majd jól beavatja.

10 dolog, ami biztosan elriasztja az általunk választott pasit

1. Nagyon nagy vidéki esküvőt szeretnék, és három gyönyörű gyermeket.
2. A szexuális együttlétet csak a házasság után tudom elképzelni.
3. Ha megházasodunk, leszoktatlak arról a rossz szokásodról, hogy...
4. Majd én rászoktatlak, hogy a füstös presszók helyett hatalmas hegyi túrákat tegyünk.
Figyeld meg, olyan jól fogsz sziklát mászni, mintha kőszáli kecskének születnél volna.
5. Ne félj, a rántott brokkoli vagy a rántott karfiol helyettesíti a legjobb pörköltet is.
6. Majd megismertetlek olyan barátokkal, akiknél nem csak az ivásról szól az egész.
7. Én nem tudom, te hogy vagy ezzel, de én a volt pasijaimmal soha nem találkozom.
8. Te nem leszel olyan, mint a barátnőm férje, aki ha beül a kocsiba, rögtön a legkeményebb heavy metal kazettákat nyomja be a magnóba.
9. Ugye leszel olyan drága, hogy leviszed a kutyát sétálni a Ligetbe? Ismersz engem, milyen nehezen tudok reggel felkelni. Ugye aranyos a Blöki?
10. Ugye te nem vagy olyan önző, hogy tíz perc alatt elintézed a szexet? Nekem volt egy olyan szerelmem, aki háromnegyed óráig bírta.

10 dolog, amiért munkatársaid melegnek nézhetnek

1. Képes vagy tíz percnél tovább hallgatni férfitársaid lelki problémáit.
2. Ruháid tiszták, öltönyöd frissen vasalt, és ügyelsz arra, hogy öltözködésed ízléses legyen.
3. A nők szemébe nézel és nem a mellére.
4. Nyári időben nem forogsz az utcán a nők után, mint valami megbokrosodott szélkakas.
5. Nem káromkodsz, nem érdekel a foci, sem a bokszt, és sörözés helyett szeretsz nagy kirándulásokat tenni az erdőbe.
6. Bölcsészkart, esetleg képzőművészetit végeztél. (Akkor is, ha jelenleg mással foglalkozol.)
7. Emberbaráti okokból a prostitúció ellen küzdő liga aktív tagja vagy.
8. Társaságban még nagy mennyiségű alkohol hatására sem beszélsz úgynevezett „gáláns kalandjaidról.”
9. „Úgynevezett” művészetekkel foglalkozol, amiből csekély vagy semmilyen jövedelem nem származik.
10. Vannak olyan barátnőid, akik nem a szeretőd.

A zaklatás következményei

Mindannyian ismerjük az irodai munka megszokott robotját. Reggel elindulunk munkahelyünkre, átállítjuk magunkat rabszolga üzemmódra. Meggyőzzük magunkat, hogy a világon a legfontosabb a SAP adatbázis statisztikai rendszere. Mint az őrült verjük a klaviatúrát, úgy érezzük, hogy a számok egységgé alakulnak és elkészül a táblázat, amit főnökünk rendelt meg tőlünk, amikor szemünk véletlenül a mellettünk dolgozó kolléganő csipkés combfixére téved, amit egy miniszoknya keretez. Adrenalinszintünk emelkedik, mert megint kaptunk egy noszogató telefont, hogy mikor készül el a kimutatás, de a szemünket nem bírjuk levenni a csábos lábról. Az ifjú hölgy most hirtelen kimegy, hogy főzzön magának egy kávé, és ekkor látjuk meg, hogy a segge is remek. Visszasüppedünk feladatunkba, ám pár perc múlva visszajön, ráérősen leül és keresztbe teszi lábait. Elkezdi lakkozni a körmét, előre hajol, és kivágott dekoltázsából kikandikál formás melle. Fészkelődik a széken, és közben fél szemmel ránk pislant. Izzadó homlokkal próbálunk elmerülni a virtuális térben, de a hormonok láznak bennünk. Gyorsan átváltunk egy számítógépes játékra, ahol az izgató Lara Croft forrónadrágban és csizmában intézi el a bűnözőket. A probléma csak annyi, hogy a szomszéd íróasztal felől bódító illatfelhő árad. Kezünk elindul a vonzó comb irányába, de még idejében visszakapjuk, átélve munkahelyi felelőségünket. Közben munkatársnőnk változtat pozícióján és egy pillanatra láttatja kicsiny, fekete, pillangómintás bugyiját. Az ösztön hatalmas erővel tör ki belőlünk, a számítógép képernyője elhomályosul előttünk. Felállunk, lábunk önhatalmúan odavezet hozzá, és néhány kedves szót suttogva megérintjük térdkalácsát. Automatikusan feljebb siklik kezünk egészen a combfix vonaláig, miközben már azt képzeljük, hogy szájunkkal tépjük le róla a leheletnyi tangát. Éles, felcsattanó hang üti meg fülünket: „Hogy képzeled ezt, kolléga?!” Eltaszítja mancsunkat, vasvilla tekintettel mered ránk, szája pengevékonyra keskenyedik és határozott léptekkel elindul a főnöki iroda felé. Ekkor már tudjuk, hogy előmenetelünknek egyszer s mindenkorra vége. Egy óra múlva megkapjuk felmondásunkat.

A kidobás fortélyai

- : Vaze özönlenek a takony lúzerek ebbe a szar kuplerájba, az after partyra. Megint nem fogunk haza menni reggel négy előtt. Pedig vaze kimegyünk holnap a bratyóval kőműves melóra, betonozni kell.
- : Nézd a dagadtat, az meg mit keres itt? Hogy furakodik a kurvájával. Bevállalom a zsírleszívást is, ha arról van szó.
- : Elég lenne megfingatni, vaze, rögtön leadna tíz kilót. Nézd, két pófával zabálja a hamburgert.
- : A csaja, vaze, teljesen flúgos. Ide törleszkedett hozzám, valami verseket vagy mi a szart mutogatott. A manusa valami szerkesztő.
- : Tőlem akármi lehet, de ha lóg a feje, mint most, azt nagyon nem komálom. Ide tombolni jönnek, pörögni, meg csörögni. Ő meg húzza itt a lóbőrt, nagyon gáz.
- : Figyű, beleverem én a pofáját a levesbe, nem kell engem félteni. Jó reggelt dagi úr, ébresztő!
- : Nem mozdul ez, vaze. Nem motelban van, jó lenne, ha felemelné a seggét!
- : Beletörlöm a képét a kajába, akkor talán magához tér.
- : Nézd, a nője, hogy nyivákol, hogy megkóstoltattuk vele a bablevest.
- : A lotyójának kellene kivonszolni ezt a hústornyot. Figyelmeztess rá!
- : Úgy visít, mint egy szopós malac. Elcsapom a fejét.
- : Na szedd a lábad, cica. Te meg lódulj utána, hájpacni.
- : Vaze, nehéz volt ezekkel az értelmiségi köcsögökkel.
- : Mi fizetjük az adót ezek helyett a tetvek helyett. Ezek meg csak lógatják a lábukat. Mind azt mondja, hogy művész, pedig kivétel nélkül kábítószeres hülyegyerekek, én csak tudom. Amelyik meg nem szív, az is úgy néz ki. Na de én beviszem a zorallt az életükbe, rendet vágok közöttük. Tegnap is úgy kihajítottam egy ilyen homálytekintetűt, hogy kis híján a villamos alá esett.
- : LSD?
- : El, a kurva anyját! Megbotlottam a lépcsőn, amikor eldobtam azt a köcsögöt.
- : Ne is mondd, az én barátnőm is ezekkel a bunkókkal kavar. Pedig mindent megadok neki.
- : Ha az én csajom lenne, nem szívathatna.
- : Oda szólok neki a mobilon. Nem fognak szórakozni velem a rohadékok.
- : Figyelj, vaze még a végén megtekerik.

: Szia, bébi, én vagyok. Nem lenne már otthon a helyed? Ki a fasz beszél ott melletted?

: Nyúlják le a nődet, vaze.

: Add már oda azt a mandrót. Jól mulatsz, te ganéj? Fegyver van nálam. Az egyik golyót neked szánom, a másikat az Anettenak.

: ...

: Beszart, vaze. Na ezek a bunkó költők most becsokiztak.

Mai témánk: olyan fura vagy mostanában

(Bianca-show)

Viharos taps

BIANCA: Mai műsorunkban olyan emberek szerepelnek, akik egy ideje párjuk viselkedésében valami szokatlant érzékelnek és magyarázatot szeretnének találni erre. Jöjjön elsőnek: Aranka.

ARANKA (*kórosan elhízott, elhanyagolt, középkorú nő topis melegítőben*): Szevasz Bianca!

BIANCA: Aranka azt hallottam tőled, hogy a férjed, Boldizsár mostanában nem a megszokottan viszonyul hozzád, és azt mondod, problémáitok vannak a szexben is.

ARANKA: Hát az úgy van, hogy nem értjük meg egymást. Mert nem az, hogy még nem is nyúl hozzám, hanem ha nagy ritkán hazaesik szinte meg se mukkan.

BIANCA: És te nem próbálsz meg szóra bírni, hogy milyen problémái lehetnek?

ARANKA: Kiabálok én vele eleget, de mint a kuka, játssza a hülyét és a keresetéből se ad semmit haza. Puccosságra, pomádéra költi a pénzét, biztos valami nője van.

BIANCA: Akkor hívjuk be Boldizsárt, hogy mondja el ő, hogy mi a gondja?

Zene és taps

BOLDIZSÁR (*középkorú pocakos férfi testre feszülő latexnadrágban, női topba öltözve, szőke, hosszú, hullámos álhajjal*): Szia Bianca!

A kamera Arankára fókuszál, aki elképedve, kimeredt szemekkel néz Boldizsárra.

BIANCA: Boldizsár, úgy hallottam Arankától, hogy mostanában elhanyagolod őt. Mi lehet ennek az oka?

BOLDIZSÁR: Hát én megmondom az őszintét, nem az, hogy nem kívánom őtet, de a férfiakat is komálom.

ARANKA: Te (*sípolás*) megint hazudsz! Te (*sípolás*) egyáltalán nem (*sípolás*) engemet!

BOLDIZSÁR: Nézz magadra te (*sípolás*)! A haverok röhögnek rajtam, hogy milyen tehén feleségem van.

ARANKA: Mi tehén, te! Te buzi, így ide jönni!

BOLDIZSÁR: Gyere ide, szájon csaplak, te!

BIANCA: Boldizsár ezt nem kellene, mégis csak a feleségedről van szó, aki szeret téged.

ARANKA: Az már régen volt Bianca drága. Most mit kezdjek ezzel a tetűvel?

BOLDIZSÁR: Szétdörzsöllek a tapétán, te (*sípolás*).

Boldizsár felpattan helyéről és tettelesen bántalmazza Arankát. Két kidobóembernek kell szétválasztania a tusakodó párt.

BIANCA: Boldizsár, hogy tudod megmagyarázni ezt a viselkedésedet?

BOLDIZSÁR: Látod, Bianca, hogy gyűlöli a meleget. Pofáztam neki eleget a témáról, mégis olyan tyúkagyú, hogy nem fogja fel.

BIANCA: Ez valóban nem szép dolog, Aranka. Miért nem érted meg Boldizsárt?

ARANKA: Tőlem csinálhassa, de akkor megy is a lakásból. Szihológust kéne híni hozzá.

BOLDIZSÁR: Azt a lakást én szereztem, majd te mész el onnan, te *(sípolás)*.

BIANCA: Ez nagyon nem jól van így. Aranka, Boldizsár nyugodtan, értelmesen meg kellene beszélnetek a dolgaitokat. Talán segíthet nektek Lehel, akit úgy tudom, mostanában szoros szálak fűznek Boldizsárhoz. Jöjjön Lehel!

Zene. Lehel megjelenik szegecses bőrvakóban, fekete csuklószorítóval

BOLDIZSÁR *(selypítve)*: Szevasz, édes.

Megölelik, megcsókolják egymást jobbról, balról

ARANKA: Arról nem szóltál, hogy összejöttél a gázóra-leolvasóval, te *(sípolás)*.

BOLDIZSÁR: Ő legalább felizgat még néha, nem olyan tohonya, mint te, te tehén!

BIANCA: Boldizsár ne tegyél elhamarkodott kijelentéseket a társadról, mert később megbánhatod. Gondolkodjatok el komolyan arról, hogy érdemes-e mindig egymásnak sebeket okozni. Van közös lakásotok, otthonotok, meg kellene próbálnotok, hogy azonos nevezőre jussatok. *(a közönséghez)*: Ma délután egy reménytelennek tűnő kapcsolatnak lehattünk tanúi, de ha nem gondolunk mindig csak magunkra, megtaláljuk a kiutat az ilyen helyzetekből is. Elég, ha kinyújtjuk kezünk a másik felé.

Az utolsó mondat a közönség közbe tapsolása közben hangzik el, majd megszólal a szignál, mely alatt a képernyőn Bianca önfeledten szagolgat egy rozsmaringot.

A mi kapcsolatunk a legpiszkosabb

(Aláz show)

SZABOLCS (*bejön széles vigyorral színes, kockás ingben, narancssárga nyakkendőben*): A mai alkalommal olyan párokat mutatunk be, akikről mindenki azt gondolná, hogy kapcsolatuk teljesen felhőtlen, ám az elkövetkező percekben ki fog derülni, valami még sincs rendjén viszonyukban. Jöjjön először Bea és Feri. (*taps, bejön két megszeppent húsz év körüli fiatal*) Feri, úgy jöttél el ma délután, hogy valamit közölni akarsz Beával.

FERI: Először is azt akarom mondani, Bea, hogy nagyon szeretlek és át akarom adni neked ezt a virágot.

SZABOLCS: Ez nagyon szép, de úgy tudom, hogy valami mást is tudtára kívánsz adni Beának. *Bea naiv odaadással néz Ferire.*

FERI: Hát igen, azt szeretném mondani, Bea, hogy amikor leutaztál Karcagra a nagynénédhez, az alatt a két hét alatt kétszer is megcsaltalak.

SZABOLCS (*közbevág*): Csak kétszer, Feri? Biztos, hogy csak kétszer?

FERI (*elbizonytalanodva*): Úgy emlékszem, hogy csak kétszer. De akkor sokat királykodtam, buliztam éjjel-nappal a haverokkal és hát megtörtént.

SZABOLCS: Mit szólsz ehhez, Bea?

BEA (*bambán néz maga elé*): Tényleg megcsaltál, Feri?

FERI: Hát sokat ittunk és összejöttünk a Tündével. Tudod, a barátnőddel.

BEA (*meghökken*): Pont a Tündével? Mért zuhantál őrá?

FERI: Tudod, ő hajlandó volt felvenni azokat a szexis cuccokat, amiket mindig szerettem volna, hogy kipróbálj.

BEA: Tudod, Feri, hogy én nem vagyok egy kurva.

SZABOLCS: Feri, valami más is nyomja a te lelketet.

FERI: Bea, én egy call-girlt is felhívtam magamhoz.

BEA (*kezeibe temeti az arcát*): Azt meg miért?

FERI (*szünet után*): Vele megcsinálhattam azt, amit te sose engedtéél meg.

BEA: Én mindent, ami normális megengedtem. Tudod, hogy én nem vagyok egy olyan lány.

FERI: Én nagyon őszintén bocsánatot szeretnék kérni tőled. Egyet ígérhetek, ilyen nem fog többé előfordulni. És hogy higgyél nekem, ezért hoztam neked ezt a virágot.

BEA: Hát én nem is tudom. (*kezd elérzékenyülni*)

SZABOLCS: Bea, ha ezt te beveszed, én nem is tudom, mit gondoljak.

BEA: Igazad van, Szabolcs. Feri, úgy döntöttem, nem bocsájtok meg neked.

FERI: Bea, én tényleg nagyon megbántam a dolgot. Belemennék abba is, hogy ne a Beata Uhse kollekciót használd.

BEA (*elfordítja fejét*) Azt hiszem, tévedés volt találkoznunk.

SZABOLCS (*jókedvűen belenevet a kamerába*): Mai műsorunk tanulsága: ha egy kapcsolatot kezdünk, ne a fehérnemű minősége határozza meg párunkhoz való viszonyunkat.

Alterna(t)ív szórakozás

Ma reggel végre fel mertem hívni Evelynt. Sőt meg is beszéltünk egy randevút. Én egy meghitt kiskocsmába szerettem volna elvinni, de ő váltig ragaszkodott egy szuperhelyhez: az Extra-kerthez. Némi bizalmatlansággal indultam el a Blahára, ahonnan elvezetett célállomásunkhoz. Útközben hatalmas lelkesedéssel dicsérte az Extra-kertet, amely már két hónapja a törzshelye.

„Ott mindig összeakadok a legjobb fejekkel: a filmesztétika tanárommal, aki a német posztmodern mozi nagy ismerője és vannak ott avantgárd arcok, például a Bükkfai Zsolt, aki mozgásművészettel és elektronikus szobrok létrehozásával foglalkozik” – ecsetelte a kricsmi rendkívüli előnyeit, miközben én pulikutyaként némán lihegtem mellette.

Megérkeztünk egy hetedik kerületi romos bérházhoz. „Ez az a hely” – repesett az örömtől.

Mikor bementünk a belső udvarra, rémülten láttam, hogy a körfolyosók alá vannak dúcolva. „Nem életveszélyes egy kicsit?” – motyogtam magam elé.

„Ez benne a jó!” – nevetett Evelyn.

Feszülő blúzára pillantva egyelőre elhessegettem aggályaimat. Leültünk az egyetlen szabad padra, amit valószínűleg egy tornateremből selejtezték ki.

„Ugye hozol nekem is valamit inni?” – nézett rám kacéran és biztatóan reménybeli barátnőm.

Felpattantam és határozott léptekkel a pult felé vettem az utam. Nem is gondoltam először, milyen nagy fába vágtam fejszémet. Illemtudóan beálltam a sorba, ami semmiképp nem akart elfogyni, mert mindig új és új emberekkel töltődött fel. Hamarosan tudatosult bennem, hogy a pincérnő egy felettébb komoly fickóval tárgyal a gothic dark zene reprezentánsairól, mindketten nagy szakértelemmel emlegetnek számomra tökéletesen ismeretlen együttes-neveket. Háromnegyed óra telik így el, de az a különös, hogy vannak bennfentesek, akik egyből megkapják a sörüket. Egyesekről meg nem tudom, hogy egyáltalán italra várnak-e, vagy csak a pultot szemelték ki merengésük színteréül. Csodák csodájára egyszer csak mégis szembekelek a pincérnővel. De hirtelen egy szakállas, egzaltált alak félrelök: „Bocsi, öreg, csak egy sört akarok.” Nem vagyok képes beszélni vele, a lány őt is komótosan kiszolgálja.

Közben szemem Evelynt keresi és látom, hogy mellette egy idegen figura ül és hevesen gesztikulálva valamit magyaráz neki. Keze néha választottam csupasz térdére téved, ami ellen ő nem nagyon tiltakozik.

„Akar valamit? – üti meg fülemet hirtelen egy éles hang. – Ne tartsa fel a többieket.”

„Igen, két sört szeretnék” – felelem és bátortalanul megkérdem az árát.

„Nem tudja, hogy egy ezresbe kerül?” – válaszol.

„Milyen márkájú a sör?” – tudakozódok.

„Hát Kőbányai” – rivall rám és elém vágja papírkorsóban a vizezett sárga színű lét.

Előkapom zsebemből a kétezresemet és odanyújtom.

„Nem tudok visszaadni” – mered rám nagyon mérgesen.

Közben látom, hogy az Evelyn mellett ülő férfi keze veszélyesen feljebb csúszik szerelmem combján.

„Nem kérek vissza” – nyögöm szerencsétlenül és szinte rohanok, hogy megakadályozzam a rám leselkedő tragédiát.

„Milyen sokáig maradtál el – mondja Evelyn. – Nekem közben akadt egy hódolóm. Közép-Európa legjobb gitárosa. Melyik fesztiválon is nyertél?” – pislant érdeklődéssel az idegenre.

„A ruzsomberoki progresszív rock tehetségkutató versenyen vittem el az első díjat” – szól hihetetlen magabiztossággal és rám ráncolja homlokát, mintha ezt nekem kötelességem lett volna tudni.

Dühösen lehúzom a kőbányait és közben azon tűnődöm, hány százalékban tartalmaz sört. Evelyn ezalatt rendíthetetlenül arról beszél, hogy ő is játszott hangszeren: gyermekkorában zongorázott. Reálisan felmérem a helyzetet, a zenészek általában tapasztalt pinabüvölők, így hát vajmi kevés esélyem van valamilyen vicces adomával másra terelni a szót. Az ital meglepően gyorsan megteszi hatását, alig tudom visszatartani vizelési ingeremet, mégis erőlködöm, mert újsütetű barátunk pimaszul bizalmas Evelynnel. Bátortalanul bár, de én is megkísérlek egy másként mentést, elkezdek a szakmámról beszélni, könyvtárosi élményeimről humorizálok. A gitáros megvetően hallgat, Evelyn nyugtalanul moccan. És ekkor jön be a krach: a WC-re menést nem tudom tovább halogatni, a nyomás a hólyagomon elviselhetetlenné fokozódott. Embertelen kínokat élek át, mert roppant nehezen, csak hosszas kérdezősködés után találok meg az illemhelyet egy sufniszerűségben. Belépek és a lábam alatt valami toccsan. A felém áramló ájer nem hagy kétséget afelől, hogy emberi kiválasztó szervek váladékáról van szó. Köröttem befűvezett fazonok bódult vigyorral gázolnak benne.

Reményvesztetten bandukolok vissza Evelynhez, aki már menni készül egy még cukibb helyre, de nem velem. Ezt értésemre is adja egy röpké mondattal: „Majd hívlak”, miközben szorongatja a muzikus kezét és nagy egyetértésben elindulnak a Seven Club felé. Én képtelen vagyok mozdulni, mert hozzám csapódik egy Che Guevara pólós ifjú titán vörös csillagos sildes sapkában és teljes bevetéssel igyekszik meggyőzni arról, hogy a szabadság felismert szükség-szerűség.

A Magyar Kánaán Párt titkos célkitűzései

Szigorúan bizalmas!

Megkapja a Magyar Köztársaság miniszterelnöke, a magyar kormány összes minisztere és a politikai államtitkárok

Utasítás a Magyar Kánaán Párt programjának állami szintű végrehajtásáról

Sikeres választási szereplésünk után hozzákezdhetünk politikai elképzeléseik EU-kompatibilis megvalósításához. Ez a lakosságtól fokozottabb önállóságot és áldozatvállalást követel. Tudatosítanunk kell, hogy az állam nem atyáskodhat tovább, feladatai kimerülnek polgárai szakszerű irányításában.

A következő rövidtávú feladatok állnak előttünk:

A kis és középvállalkozások mozgásterének szűkítése, mivel a multicégekkel ellentétben népgazdasági hasznuk igen csekély.

A közigazgatás és a közszféra minél kevesebb számú emberrel való működtetése. Az ügyfélfogadási idő jelentős mértékű csökkentése az ügyfelek munkából való kimaradásának megfékezésére.

A rendőrség tevékenységi köreinek átcsoportosítása a politikai rendfenntartás megnövekedett követelménye irányába, ugyanis populista kísérletek várhatók szélsőséges csoportok részéről a demokrácia megdöntésére.

A lakosság túlzott fogyasztásának visszafogása árszabályozással és reálbércsökkentéssel. Statisztikai felmérések kimutatták, hogy hazánkban a kívánatosnál több pékáru és tejtermék valamint húskészítmény kerül piacra és ezek a megengedettnél magasabb koleszterinszintet és kóros elhízást eredményeznek.

Az indokolatlan bérkedvezmények megvonása, egyebek mellett az ingyenes utaztatás és a ruhapénz megszüntetése, mivel a dolgozók túlnyomó része a legmodernebb gépkocsikkal közlekedik és a legdivatosabban öltözködik.

Az improduktív munkaerő teljes leépítése, a szellemi szféra öntevékeny, civil keretek közé szorítása, mert sokan úgy gondolják, hogy a hobbijukért fizetés jár.

A megbetegedés igen nagymértékben mindenkinek saját felelőssége és köztudott, hogy országunkban mennyien rombolják egészségüket ezzel a népgazdaságnak is tetemes kárt

okozva. A betegellátást épp ezért mindenképpen saját finanszírozásúvá kell tennünk, célunk továbbá a magas életkor némi csökkentése, mivel az öreg munkaképtelenek segélyezése mértéktelenül nagy terhet ró a kormányzatra.

A konzervatív mentalitású, túlképzett pedagógusok elbocsátása, akik felesleges ismeretekkel terhelik a tanulókat. A modern világban való boldoguláshoz ugyanis teljesen elegendő a számítástechnika és az angol nyelv elsajátítása. Ügyelni kell továbbá a tanárok munkaidejének kitöltésére, feljogosítva az alkalmazót, hogy nevelési és oktatási tevékenységükön túl bizonyos iskola-karbantartási feladatok (például szerelés) elvégzésére is kötelezhesse őket.

A tanulás a mai világban az egyén alapvető érdeke, tehát anyagilag is hozzá kell járulnia képzéséhez és oktatási intézménye fejlesztéséhez. Ebben a vonatkozásban kivételt nem tehetünk, a szegény családok gyermekei keressenek maguknak olyan munkát, melynek jövedelméből fedezni tudják tanulmányaik költségeit.

Ezek a felvetések csak egy hosszabb távú program első lépései. Távolabbi terveink közé tartozik, hogy a túlnépesedett lakosság egy részét megszorító intézkedésekkel rákényszerítsük arra, hogy elhagyja az országot és másutt próbáljon szerencsét. Ezenfelül a várható adóhátralékok miatt az adóhatóságot fel kell ruházni karhatalmi jogokkal. Hasonlóképp javasoljuk a fővárosnak, hogy a BKV ellenőreinek is adja meg ezt a lehetőséget. Ily módon teljesíthetjük a fejlett Nyugat elvárásait, s így valósul meg jelszavunk: a Magyar Kánaán.

A Magyar Kánaán Párt választási programja

A Magyar Kánaán Párt

rövid időn belül el kívánja érni

- 1, minden nyugdíjas ingyenes tuvalui utazását
- 2, függővasút építését Hegyeshalom és Záhony között
- 3, diákkedvezmény biztosítását a thaiföldi szexparadicsomban
- 4, minden második állampolgár számára mérnöki és informatikusi diploma megszerzését
- 5, minden pályakezdő posztgraduális képzését a NASA-nál
- 6, fizetett szabadság kiadását a nőknek a nehéz napokban
- 7, melegönkormányzat létesítését
- 8, ingyen lakás kiutalását az angolszász nyelvterületről házasodóknak
- 9, a Nemzet Bankárja cím bevezetését sikeres üzletemberek számára
- 10, egyszázalékos adósáv biztosítását vállalkozók és menedzserek részére
- 11, valóságshow nyilvános felvételét minden presszóban
- 12, a házastársi konfliktusok tévéközvetítését
- 13, Magyarország privatizálását
- 14, szabad szemétkirakás lehetőségét a megmaradt erdőségekbe
- 15, a Fitness-klubok látogatóinak anyagi ösztönzését
- 16, AUDI 8-as gépjármű kiutalását a legkitartóbb hamburger-fogyasztóknak
- 17, bírság kivetését a párjukat nemi örömhöz nem juttató férfiakra
- 18, a zaklatók áramütéssel való megrendszabályozását (a szoknya rövidségére tett megjegyzést a beépített mikrocsip érzékeli)
- 19, első lépcsőként a light-drogok megköstoltatását
- 20, az átállást az élet totális számítógépesítésére

A Magyar Kánaán Párt

elítéli

a destruktív, visszahúzó, a hamis múltat visszaálmodó nézeteket

a valóságtól eltávolodó ábrándozást

az adott néphez tartozást túlértékelő mitológiákat

a haszontalan, magamutogató, depressziós, úgynevezett művészetet, amelyre a jelenkor emberének nincs szüksége

veszélyesnek tekinti

a ködös filozófiát, a nosztalgikus visszarévedést, a beteljesíthetetlen szerelmet.

Az ilyen eszméket valló emberek életképtelenek, alkoholbetegek, neuraszténiasok és abberáltak, épp ezért veszélyt jelentenek a társadalomra. Különös figyelemben kell részesíteni őket, gyógykezelést biztosítva számukra, annak részeként, hogy őket is emberi jogokhoz kívánjuk juttatni. Az általuk vágyott lebegést a legenyhébb narkotikumok is előidézik.

A Magyar Kánaán Párt

célja

olyan állampolgár létrehozása

aki megfelel a tudományos, technikai, informatikai kihívásoknak, az egységesülő világ követelményeinek, amelyek az angolszász kultúrában nyilvánulnak meg leginkább

aki rugalmas, kreatív és alkalmazkodó és a fent vázolt programmal összhangban korlátlanul kibontakoztatja egyéniségét

aki nem fél vállalni másságát, de aktívan részt vesz minden csapatépítő munkában

aki optimista, sikeres és kiválóan együttműködik társaival, akinek hobbija és mindene a munka, melyet játékként és kihívásként értelmez

aki magánéletében nem riad vissza az új trendektől, megértő és toleráns, felfogva a női nem különleges érzékenységét, párkapcsolatában mindig női partnere kedve szerint cselekszik

aki az élet minden területén pozitív diszkriminációban részesíti a kisebbségeket és hajlandó részt venni érdekükben folyó polgárjogi akciókban és demonstrációkban.

A lúzer fogyasztó ismérvei 10 pontban

1. Mindig megveszi az „Akció” felirattal ellátott terméket, akkor is, ha semmi szüksége rá. Sem az akciósan hirdetett, sem más termékeken nem veszi észre, hogy a szavatossági ideje lejárt. Nagyvonalúan elsiklik afölött is, ha észleli, hogy a leértékelt áru lejáratí idejét mutató címkét lekaparták.
2. Mindenből azt veszi meg, amit a legolcsóbbként hirdetnek, akkor is, ha a polcokon legalább tíz olyan termék fekszik, ami feleannyiba kerül.
3. A „gazdaságos” termékekre specializálódik, annak ellenére, hogy a gazdaságos ketchupról mindig rájön a szapora, a vodkától meg előbb lesz másnapos, mintsem berúgott volna.
4. Az agyonhírdetett legdrágább műszaki termékeket is megveszi, de a használati utasítást nem olvassa el, emíatt óriási készlete van leégett és tönkrement műszaki berendezésekből a kamrában. Ezeket természetesen mindig újakkal pótolja.
5. Szellemesnek tartja a legidegesítőbb reklámot is, amelyben egy kopasz alak fejhangon sipítozva kínálja a meggymagozó gépet, hangsúlyozva, hogy rengeteg fáradságot és magozással eltöltött órát spórolunk meg magunknak, és ráadásul még a ruhánkat is megkímélhetjük a nehezen kivehető foltoktól. Szemrebbenés nélkül elhiszi, hogy jobban jár, ha megveszi a 15000 forintos gépet, mintha rendesen kimossa a 2000 forintos fehér ingét.
6. Mindig kedve támad, hogy megvásárolja a csinos hostessek által kínált vicces játékokat, a kelepelő gólyákat, bólogató kutyákat, forgó zsiráfokat, éneklő mikulásokat, mert nem tud ellenállni ezeknek a „cukiságoknak”, inkább eltúri, hogy felesége embertelenül leteremtse őt ezért.
7. A krónikusan ismétlődő hasi görcsök és az iszonyatos bélcsavarodások árán is a „Kamufóod” cég termékeit fogyasztja, hiába bizonyítják neki, hogy spanyol Sangria boruk zalai nohaborból készült, málnaaroma és színezék segítségével, orosz kaviárjuk pedig szurokból, sós heringíz hozzáadásával.

8. Minden termékbemutatóra invitáló meghívásnak eleget tesz, amellyel telefonon megkeresik. Mágikus kövekből, ékszerekből, fogyasztógépekből, sporteszközökből és paplanokból hatalmas gyűjteménye van, és szabadidejét szinte kizárólag a különböző termékbemutatókon való részvétel tölti ki.
9. Megveszi a legjobb helyekre elhelyezett úgynevezett „különlegességeket,” a chilei cseresznyét, a kínai fokhagymát és a napfényes Hollandiából származó paradicsomot, akkor is, ha ezeknek az íze pocsék és olcsóbb a magyar áru.
10. Évente egyszer vesz könyvet, természetesen a Harry Pottert, a gyerekeknek, ám ezért képes a megjelenés napján, az ünnepek előtt nyolc órán keresztül sorban állni, és hajnali négykor kelni.

A VS-elv (Védd a segged) törvényszerűségei 10 pontban

1. Minél magasabb pozícióból erednek a Logikátlan utasítások (rövidítve és a továbbiakban csak LU-nak emlegetjük), annál több gondot jelent a beosztottnak. Az LU elhárítására a legmagasabb fokozatú Fenékpáncélt (rövidítve FP) kell alkalmaznunk.
2. LU érvényességét és életben tartását kizárólag az határozza meg, hogy az ötlet kigyalója milyen magas pozíciót tölt be.
3. Az egymásnak ellentmondó utasítások rendszerében mindig a magasabb pozícióban lévő vezető verzióját kell alkalmazni, ha jót akarsz magadnak.
4. LU-at a magas poszton levő vezető következmények nélkül adhat ki, mivel az ebből adódó hátrányokat mindig a beosztott viseli. A beosztottnak az FP vastagságát ennek megfelelően kell kialakítani.
5. LU negatív hatásaiért mindig a másik kollégát kell felelőssé tenni, leginkább azt, akinek amúgy is kifelé áll a rúdja. Pl. azok az anyák, akik sokat hiányoznak betegeskedő gyerekeik miatt, továbbá akik kisebb politikai csoportosulások elkötelezett hívei.
6. A jó beosztottnak mindig a főnök elképzeléseit és személyi politikáját kell követnie, és mellőznie kell munkavégzésében a hétköznapi logika törvényszerűségeit.
7. A beosztottnak mindig az aktív ügyködés látszatát kell keltenie, még akkor is, ha a Logikátlan utasítások teljességgel megvalósíthatatlanok is.
8. A gyakornokok számára úgy kell bemutatnunk munkánkat, mintha az élet legfontosabb tevékenységéről lenne szó, amitől társadalmunk zavartalan működése függ.
9. A főnök társaságában feltétlen érdeklődést kell mutatni a főnök koncepciója iránt, sőt javaslatokkal kell traktálni, akkor is, ha ez még kivitelezhetetlenebbé teszi a tervet.
10. A jó beosztott szabadidejében is a munkahelyi feladatain gondolkodik, számára, amit a főnök kimond, az mindig értelmes. Igyekszik átvenni a főnök gondolkodásmódját, sokszor idézi vicceit és aranyköpéseit. Azonosul felettese világlátásával, cége vagy intézménye jövőjét is ugyanúgy képzei el, ahogy ő.

A VS-elv (Védd a segged-elv) alkalmazása a gyakorlatban

A nevem Kovács István. Tíz éve bátyáztam be magam az Ügymenet-bonyolító Főhivatalba, és mára már megszoktam itt. Kiismerem magam az Logikátlan Utasítások (LU) útvesztőiben, s ami fontosabb, kiigazodom kollégáim ügyes-bajos dolgain, személyes problémáin és habitusán. Alapvető szabály, hogy a felelősséget mindig valaki másra kell hárítani, s bár az iskolában nem ezt tanultam, én is megtettem ezt jó néhányszor. Jó szívvel emlékezem szegény Bottlik Hugóra, aki már nem dolgozik nálunk, hiszen ő olyan volt, mint egy villámhárító. Amikor belépett hozzánk, elég volt ránézni elanyátlanodott, végtelenségig szelíd ábrázatára, rosszul szabott öltönyére és cingár figurájára, rögtön tudtuk, ő a mi emberünk. Nem született nagy zseninek, de szorgalmasan igyekezett azon, hogy megértse minket. Nos, nem sikerült neki. A kollektíva hamar rájött arra, hogy az ő hibái felnagyításával könnyedén elkendőzhetjük a mieinket, amik ennek fényében már nem is tűnnek olyan fontosaknak. Bottlikon kiválóan lehetett gyakorolni olyan módszereket, mint az Foghegyről Beszélés stratégiája (FB-stratégia), az Felsorolásszerű Lealázás taktikája (FL-taktika), és a Váratlan Lesből Támadás elve (VLT-elv). Bottlik később annyira elbizonytalanodott, hogy önként, figyelmetlenségből követett el szarvashibákat, amiket megmagyarázni sem tudott, így egyenes útja vezetett a fegyelmi felé. Ügye két hónapig is lekötötte a főnök energiáit, soha olyan jókat nem beszélgettünk, mint akkor. Sokat gondolok rá, kár, hogy elment. Ritka az ilyen ember.

Mostanában, úgy hat-nyolc éve, vissza-visszatérő téma a hivatali leépítés. Ez a mi intézményünket is érinti. De nem eszik olyan forrón a kását. A munka sohasem lesz kevesebb, csak több, ha kirúgnak 6-800 embert, akkor az elbocsájtottak is fellázadnak, meg a bentiek is, akik még wc-re se mehetnek majd ki a „norma” miatt. S akkor még nem beszéltem az örökös tagként nyilvántartott, főnöknél bevágódó Verbális Munkásokról (VB), akik helyett is másoknak kell teljesíteniük. Tudja ezt a kormány is, így aztán tovább görgeti maga előtt az adósságait. Ők se értenek ahhoz, amit csinálnak, meg mi se, így aztán szépen elvagyunk. Ha mégis akad olyan elszánt ember, aki kapisgálja a dolgokat, ésszerűen gondolkodik és vannak ötletei, az hamar összerúgja a port a feletteseivel. Eltanácsolják és szabadon távozhat a magánszférába, ott aztán ésszerűsködhet reggel kilenctől este hétig. A családját ugyan ritkán fogja látni, legfeljebb hétvégén, ha nem szerveznek valamilyen tréninget vagy vállalati kirándulást, de hasznos csavarnak érezheti magát. Nekem fontosabb, hogy esténként kellemesen eltekéztsek a haverokkal, szombaton pedig nyugodtan kiülhessek pecázni a tópartra.

De az utóbbi időben valami megzavarta a nyugalmat. Első jelzésként Micike kongatta meg a vészharangot, amikor a folyósón azt súgta a fülembe, hogy komoly bajok vannak velem. Többször is szükség lett volna jelenlétemre, de sehol sem találtak. A Faházi azt mondta, a főnök megnézte a parkolóórát, és rendkívül feldühödött, hogy tegnap négyszer is kimentél az épületből. Igen rosszállóan csóválta a fejét, hogy így nem fognak haladni a dolgok. „Tudod, én ezt a te érdekedben mondom – hajolt hozzám Micike. – Nem akarom, hogy bizonytalanná váljon a gyermekeid sorsa.” Gondolkodni kezdtem, mi a fene üthetett az öregbe. Eddig nem nyugtalanította a kijáráshoz. Ezt meg is említettem Micikének. Mire ő visszakérdezett: „Nem látod, most milyen súlyos a gazdasági helyzet? Mindenkihez ehhez kell tartania magát. Bizonyára hallottál arról, jelentős leépítéseket helyeztek kilátásba. Jóval kevesebb emberrel is el lehet látni ezt a munkát. És szeretnék még egy jótanácsot adni, ne hangoztasd, mennyire szeretsz tekézni és pecázni. Könnyen rádfoghatják, hogy neked a hobbijaid fontosabbak a feladataidnál.”

Nem tagadom, felzaklatott bizalmas figyelmeztetése, de azzal hűtöttem le magam, hogy csak a szokásos titkárnői fontoskodásról van szó. A baljós jelek azonban sűrűsödtek. Másnap késő délután a főnök beszólt az irodájába. „Gondolkoztál-e mostanában pályamódosításon? – nézett rám kérdően vizslatva. A mai újság mellékletében lista található azokról a szakmákról, amelyek szakemberhiánnyal küzdenek. Aprópó, a nálunk takarító Clear & Shine Kft. éppen embereket keres. Úgy tudom, a porszívó-kezelő a napokban elment tőlük. Biztos vagyok benne, hogy a porszívózás a kisujjadban van, hisz készségesen szoktál segíteni a feleségednek.” „Én azt hittem, meg vagy elégedve a munkámmal – reagáltam rögtön. – Tudok valakit, akinek a porszívó jobban illik a kezébe. Faházi kollégára célozok, ő aggregény, alapos gyakorlata lehet a házimunkában.” A főnök erre ingerült lett, és megemelte a hangját: „Fogalmad sincs, milyen jelentős személy a Faházi, rengeteg nagyszerű projektet köszönhetünk neki. Régóta látom, hogy irigykedsz rá. Neked is szép előmeneteled lehetett volna, ha nem helyezed mindenek fölé a teke- és horgászszenvédélyedet.” Gyorsan hangnemet váltottam: „Azt hiszem, nem értesz engem, ez csak egy merészebb tréfa volt. Semmi bajom a Faházival, nagyon jó barátom egyébként.” A főnök feltartotta a kezét: „Ne tereld el a lényegről a figyelmet, el kellene gondolkodnod azon, hol tudsz hasznossá válni” – szólt, majd újra a számítógépébe bámult és egy rideg mozdulattal kiküldött a szobából.

A következő héten is úgy végeztem a dolgom, mintha mi sem történt volna. Nem tulajdonítottam jelentőséget a dolognak, gondoltam, majd csak lecsillapszik az öreg. Pénteken kellemetlen élményben volt részem. Egy órával a hivatali idő megkezdése előtt Micike oda-somfordált hozzám: „Tegnap nagyon felidegesítetted a főnököt. Betelefonált a Putnoki állam-

titkár titkárnője, hogy már két hónapja nyaggat téged, intézd el a Putnoki feleségének ügyét. Úgy látszik, te nagyon lezserül leráztad magadról. Nem érezted át, az ilyen tekintélyes politikusok ügyével kiemelten kell foglalkoznunk. Pedig a főnök ezerszer elmondta neked.” Eszembe jutott a Putnoki feleségének ügye, rendkívül bonyolult esetnek ígérkezett, és valóban fektettem egy kicsit, hiszen máskor sem volt ez baj, sok esetben maguktól elintéződtek ezek az ügyek. Úgy látszik azonban, ez a munka nem várhatott. Tíz perc múlva berontott a szobába az öreg is: „Kovács, maga engem olyan helyzetbe hozott, amelyben pályafutásom során még nem volt részem – lihegte. Szégyenkezni kellett egy kiváló ember előtt a maga hanyagsága miatt. Nincs más megoldás, minthogy fegyelmet kezdeményezzek maga ellen. Ne próbáljon védekezni, mert most nem a magáé az utolsó szó.” A tárgyaláson rövid idő alatt kimondták rám az ítéletet. Egy hónap múlva már a főnököm unokahúga dolgozott a helyemen. Engem pedig most képeznek át a takarítói tanfolyamon. Hiszen OKJ-s papír nélkül nem kezelhetem a porszívót.

Ügynökök kéméljenek

Mostanában már azon gondolkozom, hogy kikapcsoltatom a telefont. Ugyanis naponta háromszor-négyszer felhív valamilyen ügynök, és rendkívül erőszakosan próbál rábeszélni egyiptomi utazásokra, roppant kedvezményes nyelvtanfolyamokra, lakókocsi vásárlására, magnetikus gyógymódokra és szexuális segédeszközökre. Nagyon hosszú vita után tudom csak lerázni őket, sokszor hazudnom kell, hogy sietek valahová.

De egyszer túljárt az eszemen egyikük. Személyesen keresett fel. – Bódis Vince vagyok, Schmitt Jenő barátja ajánlotta Önt, aki jól ismeri a maga érdeklődési körét és igényeit – fordult hozzám az öltönyös alak, ahogy kinyitottam az ajtót éktelenül hosszú csengetés után. Ez nagyon rosszul kezdődik – gondoltam – ki nem állhatom ezt a Schmitt Jenőt, egy tolakodó, bennfenteskedő alak, aki szüntelen csak magáról beszél, ráadásul érdektelenségeket. Miért küldhette hozzám ezt a mandrót? – Egyedülálló és fantasztikus ajánlattal keressük fel Önt rendkívül kedvezményes, akciós áron – folytatta a sima modorú férfi, akiről rögtön kiderült, hogy ügynök. – Hallott-e a multifunkciós ágyról? Nem? Hatalmas lehetőséget szalasztott akkor el, de még bepótolhatja – hadarta. Megpróbáltam szavába vágni: Nekem egy nagyon kényelmes szelonom van, ez egy egyedülálló férfinak tökéletesen megfelel. Nem zavartatta magát: Tudja, hány poratka búvik meg egy ilyen szelonban? Pontosan tízmillió, mint hazánk lakossága. Egy egész országot akar fenntartani a kártevőknek? Biológus vagyok – mondtam –, tisztában vagyok az atkák előfordulási helyével, de van egy profi takarítógépem, és itt egyet se találhat ezekből az élősködőkből. – Jó, én ezt elfogadom – replikázott –, atkátlan a díványa, de a gerince egészségével biztosan nem sokat törődik. Most még nem érez semmit, de egy-két év múlva olyan lumbágója lesz, amit drága fürdőhelyeken nem győz kikúráltatni. Szokta mostanában figyelni a híreket? Tudja, milyen nehéz helyzetben van az egészségügy? Elég világosan tudtunkra adják politikusaink, csak azoknak orvosi gondozását tudják vállalni, akik nem önhibájukból betegedtek meg. Felmérte már, mekkora költség az államnak ezt a rengeteg hanyag embert kezelni? Miért van szükség privatizált kórházakra? Mert a betegek nagy része semmit nem tett azért, hogy megelőzze a nyavalyáját. Maga okos ember, Péter, értelmiségi, gondolom, nem tart a hőzöngőkkel, akik mindent ettől a szerencsétlen államtól várnak. A mi kínálatunk karban tartja a maga egészségét. Emellett nem is tudja mennyi mindenre használhatja az általunk reklámozott multifunkciós ágyat. Ausztráliai juhok gyapjából készült, de át lehet alakítani vízággyá is, ami nagyon fog tetszeni a barátnőjének is. – Nincs barátnőm –

feleltem zordan és barátságtalanul. – Nem akar egy kicsit csintalankodni? – bizalmaskodott – Ezzel a nagyon igényes nőket is le lehet venni a lábukról. Emellett egy olyan digitális rendszert tartalmaz, amelyben be lehet állítani a fejtámla dőlésszögét. Elszenderedéséről egy hozzá csatolt MP3 lejátszó gondoskodik. – Majd pont az kell nekem, hogy a fülembe Eminem harsogjon! – kiabáltam. – Van klasszikus zenei változatunk is Richard Clayderman zongorajátékával – válaszolta. – Giccsre se tartok igényt – vetettem oda. Erre is megvolt az aduja: – Ja, maga természettudós Péter. Természetesen erdőzúgást is tudunk produkálni. De térjünk a piszkos anyagiakra. Termékünk teljes ára 997000 forint lenne, de tudunk engedni, mert bedolgozókkal készítettük a termékünket, emellett az első száz vásárlónak is biztosítunk kedvezményt, így csak 772000 forintot kell fizetnie. – Mit gondol, mennyi egy egyetemi tanár keresete? – fakadtam ki. – Nyugodjon meg, Péter, el tudom intézni, hogy részletfizetésre kapja meg. Havi ötvenezer forintot kell csak törlesztenie. Most leperkál egy százezrest, és máris Öné a pamlag. – Nincs nálam ennyi – jelentettem ki határozottan. – Biztos van olyan rokona, akit ha most felhív, áthozza a szükséges pénzt. Nézze, választhat, vagy kripli lesz egy életre és nem sok sikerre számíthat a mai nőknél, vagy kölcsönkéri ezt az elenyésző összeget az anyukájától.

Éreztem, hogy ezt az embert nem leszek képes kidobni, hisz nem válogat az eszközökben. – Felhívom az anyámat, hogy megkonzultáljam az ügyet vele – kerestem kibúvót és abban reménykedtem, hogy a mama meg fog erősíteni elhatározásomban. Sajnos anyám azt a következtetést vont le az ügynök győzködéséből, hogy tényleg korrekt üzletet akar kötni velem, és felajánlotta, hogy megkölcsönzi az előleget. – Csak tudnám, hogy mi hasznát fogom venni ennek a bonyolult szerkezetnek? – próbáltam a mamát jobb belátásra bírni. – Nem tudod, fiam, mire lesz ez még jó neked holnap vagy holnapután! – felelte. Erre a kivédhetetlen kettős nyomásra kapituláltam. Ekkor még nem gondoltam arra, hogy nem fog elférni a multifunkciós ágy a galériámon. Anyám megnyugtató: a Margit néninél sok hely van a számára, és mire Ő eltávozik nyugodtabb vidékekre, lehet, hogy neked is nagyobb lakásod lesz.

Lakótelepi csend-élet

(Egy rendőrségi jelentésből)

A komorúerdei lakótelepen június 28-án történt tüzeset előzményeivel kapcsolatban a következő tényállásokat rögzítettem.

Délután hat óra körül az érintett tömb, a Pióker Ignác köz 16/B mind a négy szintjének lakói megérkeztek otthonukba. Ekkor még semmi nem utalt arra, hogy a háttérben bűncselekmény készülődik. Nyolc órakor K. Géza, második emeleti lakos nagy hangerővel kezdte üzemeltetni televízióját, mikor épp a „Könnyek a távolból” című panamai sorozat 325. epizódját tekintette meg. Az esemény megzavarta B. Botond harmadik emeleti lakos nyugalmát, aki újdonsült barátnőjével egy romantikus vacsorát készült elfogyasztani. A háztartásában lévő seprű nyelével ezért kopogott át K. Géza sérelmére. K. Géza mintegy félórányi monoton kopogás után, kilenc órakor lehalkította televízióját. Ekkor azonban B. Botond és barátnője zaklatta fel az agglegény K. Gézát, mivel hosszan tartó nemi incidensüket erős kiáltások kísérték. Most K. Géza kopogott át B. Botondhoz. B. Botond és barátnője elhalkult, de fél tíz magasságában Cs. Csongor negyedik emeleti lakos herélt kutyája kezdett fejhangon ugatni. B. Botond még mindig a romantikus est folytatásával kísérletezett, ezért átkopogott Cs. Csongorhoz. Cs. Csongor átmenetileg elhallgattatta kutyáját. Tíz órakor azonban K. Géza érezte úgy, hogy engednie kell ellenállhatatlan tisztaságmániájának, és beüzemeltette porszívóját. B. Botond most hozzá kopogott át, ám K. Géza nem volt hajlandó abbahagyni a takarítást. B. Botond erre úgy válaszolt, hogy lejátszotta hifi készülékén legújabb techno zenei összeállítást, amire barátnőjével együtt ropták a táncot. Ezt a tevékenységüket akkor sem függesztették fel, amikor K. Géza befejezte a porszívózást. K. Géza emiatt átsengetett B. Botondékhoz, és rendőrséggel fenyegette meg őket. B. Botond és barátnője így fél tizenkettő felé felfüggesztették tevékenységüket.

K. Géza megnyugodva tért vissza második emeleti lakásába, ám ekkor R. Kristóf is átlépte első emeleti lakásának küszöbét, és éjszakai kiruccanása után hódolni kezdett szenvedélyének, gyakorolni kezdett a szaxofonján. K. Géza végképp elveszítve türelmét, nem tolerálta ezt a cselekményt, és egy nagyméretű Black & Decker fűrógéppel átfúrt R. Kristófhöz, majd a fürdőszobájának csapjára kötött slauggal a résen keresztül elárasztotta R. Kristóf lakását. R. Kristóf elmenekült a számára ismeretlen eredetű áradat elől, így egy időre csend lett. Éjjel egy órakor azonban Cs. Csongor kutyája ismételten ugatni kezdett. Cs. Csongor

olyan mélyen aludt, hogy nem hallotta meg. B. Botond viszont igen. Mivel a kimerítő éjszaka után aludni szeretett volna, fogta a birtokában lévő automata lőfegyvert, felzörgette Cs. Csongort, lelőtte a kutyáját, majd távozott. Cs. Csongor válaszul lángszórót vett magához, rátörte B. Botondra az ajtót, majd célba vette a tulajdonos vadonatúj mahagóni heverőjét. B. Botond rávetette magát Cs. Csongorra és dulakodás kezdődött. K. Géza érzékelte a felforrósodott légkört és a füstszagot, és könnyű láncfűrészével szomszédai meglátogatására indult. Kikergette a házból B. Botondot és Cs. Csongort, de visszamenni már nem tudott, mivel már az egész ház nagy lánggal égett. A helyszínre érkezett tűzoltók már csak kiégett falakat találtak. Az anyagi és tudatkárosodás jelentős.

Jelige: apukát keresek hároméves kisfiamnak

Őszintén bevallhatom, hogy három éve szinte szünetel a szerelmi életem. Soha nem volt szerencsém a gyengébbik nemnél, bár rövid ideig házasságban is éltem bátyám egyik munkatársnőjével, akit ő szolid teremtsékként jellemezett. Mit mondjak, ebben a kapcsolatban kivétel-számba mentek az összeborulások két zajos veszekedés között. Alig maradt valamim, amikor elváltunk. Érdekes, hogy nem vagyok képes kifogni egy kedves, megértő nőt, pedig a suliban, ahol gondnok vagyok a tanárok és a gyerekek is nagyon szeretnek. Müller tanárnő segíteni akart rajtam, mondta: Jakab, maga annyira derék ember, meg kell, hogy találja a magához valót. Nem próbálkozott még azzal, hogy válaszoljon valakinek a hirdetésére a Nők Lapjában? Alaposan elültette a bolhát a fülemben, és izgatottan lapozgatva az újságot, valóban figyelmes lettem egy apróhirdetésre. „Hároméves Árpikámnak gondos apukát keresek” – írta egy harmincöt éves filigrán adminisztrátornő. Ez a szöveg komoly reményeket ébresztett bennem. Úgy gondoltam, hogy egy magányos anyuka, aki egyedül neveli a gyermekét, nem támaszt a férfiakkal szemben teljesíthetetlen követeléseket. A nők többsége ugyanis Schobert Norbi és Vágó István keverékét is kevésnek tartja magához. Levelet írtam neki, terjedelmesen kifejtettem életfelfogásomat: szeretem a természetet, meleg otthonra vágyom, és eddig is nagyon fájlaltam, hogy nincs az életemben egy kissrác, aki beragyogja mindennapjaimat.

Egy cukrászdába invitált meg, hogy jobban megismerjük egymást. Teljesen elfogadható volt számomra, nem nevezhetem mutatósnak, de csúnyának sem. Bemutakoztunk, és a második mondatában már Árpikáról beszélt. Szegény kis árvaként jellemezte, aki csak másfél évig élvezhette apja társaságát. A Mefi nagy széltoló volt, csupán hébe-hóba, akkor is részegen látogatta őket, sokszor a konyhapénzt is elvitte. Ajándékot soha nem hozott a gyereknek. – Milyen név ez a Mefi? – érdeklődtem. „Minden barátja így ismerte, a Mefisztó rövidítése. Igazság szerint ráillett ez a név, kezdetben tetszett a csibészsege, de azért azt nem gondoltam volna, hogy nem fog törődni a gyerekével. Azt sem tudom, hol van most, a gyámhatóság sem érte utol.” Nagyon megsajnáltam Klárát és elmondtam, hogy én is ilyen szerencsétlen vagyok, minden nő csak kihasználta.

Két hét múlva összeköltöztünk. Rögtön tapasztaltam, hogy fáradságos munka lesz belopni magamat Árpika szívébe. Ahogy meglátott, elkezdett toporzékolni és bőgni, Klára oda-szaladt hozzá, ölelte és csitította, azzal nyugtatgatta: „Nem kell félni a csúnya bácsitól. Lehet, hogy nagyon szőrös, de jámbor ember.” Talán nem szabadott volna ilyen hamar rátörnöm az

ajtót Árpikára. De rögtön eszembe jutott, milyen módon engesztelhetem meg. Másnap a legdrágább lego-készletet vettem meg a kisfiúnak. Amikor átadtam kedélyes szavak kíséretében, a dobozt a földhöz vágta, és sírni kezdett. Klára szemében először láttam a düh jeleit. Valósággal rám rivallt: „Hogy gondolod te, hogy a gyereket le lehet kenyerezni? Mi nagyon szerény játékokat játszunk itthon, melyekhez persze több türelem kell. Nagyon szereti például a Gazdálkodj okosan-t, ebből is látszik, hogy milyen eszes kis srác.” Egy időre magamba roskadtam, de szerencsére újabb ötlet jutott eszembe, azt javasoltam, menjünk el vasárnap délelőtt az állatkertbe. Sajnos megint egy nem várt tragédia történt. Amikor a láma ketrecéhez értünk, az állat egy hatalmasat köpött felénk. Ugyan engem talált telibe, Klára mégis haragosan korholni kezdett. „Nem ismered ennek a lénynek a szokásait, ezzel az erővel az Árpikát is leköphette volna. Máskor ne vigyél olyan helyekre minket, ahol nincs a gyerek biztonságban!”

Fél évig tartott, hogy a gyerek elfogadjon. Ekkor már nyakamat átfogva bármikor ölembe ült. Egyvalami azonban hiányzott ebből a félévből, az intim együttlét Klarával. Kettesben szinte soha nem voltunk egymással, ha nagy nehezen sikerült Árpikát lefektetnünk, anyukája is mély álomba ájult.

Néha megpróbálkoztam azzal, hogy Klárának szegezzem a kérdést: rendben van, nagyon aranyos a kisfiad, de már embertelenül kívánlak. Nem lehetne néha Juditnak leadni Árpikát, van két kedves kislánya, jól eljátszanának. Barátnőmnek villámlott a szeme, amikor ezt hallotta. – Máris le akarod rázni az én kicsikémet? A Mefi is így kezdte. Arra nem gondolsz, hogy felébred éjszaka, és nincs mellette az anyukája? Én egy egészséges lelkivilágú embert akarok faragni a fiamból. – De hát nagyon nehéz szex nélkül – nyögtem. – Azt ki kell érdemelned – zárta le a témát. – Majd ha azt fogom érezni, hogy eljött az ideje, jelzem neked.

Mindenesetre ez az alkalom egyre húzódtó-halasztódott. Lassan konfliktusossá vált a viszonyunk. Egyre gyakrabban tettem szóvá, hogy egy férfi-nő kapcsolat nem csak közös gyereknevelésből áll, ő egyre durcásabban árasztott el szemrehányásaival. Szerinte nem tudom átérezni egy anya aggodalmait, és csak a saját kis önző céljaimra koncentrálok.

Nem vagyok különösen nagy véleménynyel a pszichológusokról, de mégis azt tanácsoltam, el kellene mennünk egy rendelésre. Klára nagyon megsértődött: Nem egy gyerekéért élőhaló anyát szoktak dilidokihoz vinni, hanem egy olyan szex-őrültet, mint te vagy! – duzzogott.

Egyik nap szólt a tévé és véletlenül felfigyeltem egy hirdetésre: Problémái vannak a társával? Bianca megoldja. Hívjon minket! Bianca-show. Egy merész ötlettel feltárcsáztam a megadott számot. Úgy gondoltam, hogy rajtam csak ez az ismert televíziós személyiség segíthet.

Az adásban annak ellenére, hogy csupa ismeretlen ült a nézőtéren, kertelés nélkül feltártam emésztő gondomat. Rögtön ezután elhúzták a spanyolfalat. Nem kívánom senkinek azt a tekintetet, ahogy a mögüle előtűnő Klára rám nézett. Igazságtalanul vádaskodni kezdett ellenem, hogy elhanyagolom a gyereket, és mindig csak egyetlen dolgon jár az eszem. Mikor kiderült, hogy teljes cölibátusban kell élnem, még az általában a nők pártján álló műsorvezető is mellém állt. Hazafelé az autóban Klára egy szót sem szólt hozzám. Miután lefektette a gyereket, tudtam az első mondatot kicsalni belőle. „Te aztán jól lejárattál engem, addig nyafogtál, hogy a sok félrevezetett ember megszánt téged. Pedig egyértelműen közöltem a hirdetésben, hogy mire várok. A gyerek nem tudott igazából megbarátkozni veled. A játszótéren a Bencét sokkal inkább elfogadta az apukájának, ő egyedül neveli a kislányát, nem egy hozzád hasonló önző agglegény. Legbenső érzésem is azt súgja nekem, ő tudja, mi kell egy nőnek. Nem hiszem, hogy össze tudtam volna hangolódni veled az ágyban.”

Bevezető gondolatok az új, sikerközpontú irodalomtanítás elméleti megalapozásához

Az új, modern korkövetelményeknek megfelelő, sikerközpontú irodalomtanítás előtt nagy feladatok állnak. Legalapvetőbb kihívás a tankönyvek teljes átdolgozása. Bár e sorok írójának véleménye szerint célszerűbb lenne ezt a tantárgyat megszüntetni, s helyette Dale Carnegie sikerkurzusát bevezetni az alaptantervbe, de a hagyományos felfogás képviselőinek ellenállása miatt egyelőre erre még nem érett meg az idő. Így a gyakorlati szempontok érvényesítésére kell törekednünk. Céltudatos, versenyképes és az életben minden körülmények között sikeres állampolgárok kinevelése a célkitűzésünk. Ennek érdekében be kell mutatnunk, milyen veszélyes a lúzer magatartás. Fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az olyan hisztérikus személyiségeknek, mint Antigoné, aki vásárra viszi a bőrét, nincs feltétlenül igaza. Kreon egy racionálisan és pragmatikusan gondolkodó politikus, és meg kell értetni, hogy életszerű érvei értékesebbek egy temetési hercehurcánál.

A diákok visszajelzéseit is be kell építenünk terveinkbe. Egy mai fiatal nem tarthat példaképnek egy olyan embert, mint József Attila, aki oktalan indulatból otthagyta az egyetemet. Nyelvtudása ellenére sohasem törekedett arra, hogy megtartsa a munkahelyét. Mások nőit zaklatta és zavargó politikai mozgalmakban vett részt. Deviáns magatartásával kivívta a társadalom rosszallását. Néhány olyan észrevétel is felmerült, miszerint ő megtestesíti a tökéletes lúzert. A tanulók egy része ugyancsak kétségbe vonta olyan alkotók tantervi dominanciáját, akiket alkoholizmusuk, kábítószerfogyasztásuk, vagy elfogadhatatlan szexuális viselkedésük miatt jogos kritika érhet. Ehelyett érdemesebb beszélni azokról a művészekről, akiknek hírneve Amerikáig is eljutott, mint például Molnár Ferenc.

Át kell értékelni bizonyos szüzséket, hogy a jövő nemzedékeknek előremutató instrukciókkal tudjunk szolgálni. Fel kell hívnunk a figyelmet arra, hogy Odüsszeusz utolsó utazása a dantei Pokolban inkább az öregkori szenilitás jelének tekinthető, mintsem az emberi tudásvágy megnyilvánulásának. A Rómeó és Júlia-sztoriban a Capulet család szempontjait is figyelembe kell venni, érthető, hogy lányukat nem akarják egy deviáns társaság tagjához adni. Candide és Pangloss vitájában sem feltétlenül a naiv fiatalnak van igaza. Nem zúgolódni kell a sors ellen, hanem lehetőség szerint változtatni rajta, és mindenkor örülni annak, ami megadatott. Kritikával kell illetni Dosztojevszkijt is, aki regényeiben nevetséges módon túlzásba viszi az elmekórtani esetek szerepeltetését. Nem szükséges, hogy a fiatalok túl korán megismerjék a patológiás jelenségeket, hacsak nem kifejezetten ilyen pályára készülnek.

Át kell értelmezni Tolsztoj, az idealista gróf műveit, ki kell emelni, hogy a Háború és békében a hadtörténeti leírások a legfontosabbak. Tolsztoj más műveit is revízió alá kell venni, hisz maga sem gondolhatta komolyan, hogy vissza lehet térni a paraszti közösséghez. A negatív életszemléletet propagáló írókkal, költőkkel kapcsolatban – mint például Vajda János, Tóth Árpád, Juhász Gyula – rá kell mutatni, mennyire élheterlenek voltak, ebből ered önsajnálátuk és állandó panaszkodásuk. Olyan írókra kell irányítani a figyelmet, akik gyakorlati tanácsokat tudnak adni az életvezetésben. Mint például Umberto Eco, aki megtanítja a szakdolgozatírás korrekt szabályait. Ide sorolható még Dan Brown, aki remekül tudja össze- gyúrni a misztikumot a krimi elemeivel, vagy Vámos Miklós, aki nagyszerű tóksókat vezetett.

Néhány példa a korszerű, sikerközpontú irodalomtanítás illusztrálására

I. számú példa

Shakespeare Hamlet című tragédiájának korszerű értelmezése

Mindenekelőtt arra kell felhívni a tanulók figyelmét, hogy a műben történelmi pontatlanságok találhatók, így történelmi forrásként való használatra alkalmatlan. Hamlet magatartásának indokait egyértelművé kell tennünk. El kell oszlatni azt a romantikus felfogást, hogy a főhős egy meg nem értett zseni. A dán királyfi nagyon is hétköznapi ember, az átlagnál sérülékenyebb lelkiállattal. Patologikus vonásaira is gyanakodhatunk, például abban az esetben, amikor bizonyos éjszakai jelenségek kórosan beindítják a fantáziáját. Semmiféle bizonyíték nincs arra, hogy valóban apja szelleme jelent meg neki. Az is lehet, hogy a képzelete játszott vele, vagy valamilyen szer hatására hallucinált.

Ha alaposan belegondolunk, Hamletnek nem sok oka lehetett panaszra. A trón várományosaként egyaránt igényt tarthatott egy szép lány szerelmére és egy gazdaságilag fejlett országra. Még egyetemi oktatást is biztosítottak számára, ami a korban szokatlan volt. Elpazarolta lehetőségeit, mert nem tudta legyőzni beteges Oidipusz-komplexusát, képtelen volt elfogadni, hogy megözvegyült édesanyja egy kis boldogságra vágyik, inkább hamisan vádaskodott vele szemben mindig nagylelkű bátyja ellen. Sőt még ennél is többre vetemedett, egy derék, dolgos hivatalnokot meggyilkolt, ahelyett, hogy kötelességtudatát honorálta volna. Nyilván kisebbségi érzése ragadtatta erre a gaztetre, hiszen tisztában volt azzal, ő nem képes olyan kitartó munkavégzésre, mint áldozata.

Talán még ennél is gátlástalanabban viselkedett Ophéliával, aki maradéktalanul elfogadta őt. A lánnyal szembeni hisztérikus viselkedése férfihoz méltatlan. Éretlen személyiségéről tanúskodik hamis kiválasztottság-tudata. A történelem számtalan bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy az ilyen figurák zavarkeltő, robbanékony magatartásukkal rengeteg bajt okoznak a társadalom békés többségének.

Súlyos depresszióra utal Hamlet állandóan tépelődő lelkiállata. A halálról szóló ismétlődő töprengéseivel destruktív érzéseket kelt az ifjúságban. Semmiképp sem állíthatjuk őt pozitív alakként a fiatalság elé, inkább azt kell megértetnünk, hogy Shakespeare személyében egy korabeli lúzer kívánt bemutatni. Talán valamelyik sikertelen színésztársáról mintázta. A szatírának szánt alkotáson, és a fura főhősön a közönség valószínűleg jókat derült, de az is el-

képzelhető, hogy száználmas vergődésével a nézőket arra ösztönözte, a cselekvő magatartás hiányának milyen veszélyei lehetnek.

Hamlet végül utolsó szavaival önmagát leplezi le. Elárulja, hogy képtelen szembenézni azokkal a rettenetes bűntényekkel, amiket elkövetett. („A többi néma csend.”)

II. számú példa

Az ember tragédiájának korszerű értelmezése

A szerző címadásánál rögtön felvetődik egy komoly probléma. Tiszteletben kell tartanunk a klasszikus szerző szándékát, de szerintünk jobban illett volna a műre „A vesztes tragédiája” elnevezés. Senki sem hiheti, hogy mert a címszereplő szerencsétlen flótás, ezért minden ember az. Rá kell mutatnunk, hogy a cím félrevezető, pesszimista gondolatra ragadtathatja a tanulókat.

Milyen is ez az antihős? A kezdeteknél a tilalom ellenére szakít a Tudás fájáról. Éva biztatására teszi ezt, mivel képtelen megmutatni, ki a férfi a háznál. Az igazi férfinak biztonságot kell teremtenie, irányt kell mutatnia a nőknek. Fáraóként egy csinos rabszolgalány teljesen leveszi a lábáról. Miltiádészként nem igazodik ki a politika játékszabályaiban, ez okozza vesztét. A római színben annyira elővigyázatlan, hogy pestisjárvány idején meglátogat egy örömtanyát. A bizánci jelenetben kísérletet sem tesz arra, hogy egy idegen kultúra törvényszerűségeit megértse. A prágai udvarban mutatkozik meg igazi valójában. Felesége megcsalja és nevetségessé teszi. Csillagászati tudománya semmit sem ér, horoszkópokat készít az akkori gazdagok szórakoztatására. Ezután borzasztó zagyva álmot lát: a francia forradalomban természetesen a vesztes szerepe jut neki. Nagyképpően kinyilatkoztat, ám ő is a guillotine alá kerül. Londonban válik világossá, mennyire nem érti a versenyen alapuló kapitalizmus törvényeit. Irigykedik a sikeres emberekre, mivel nincs benne elég vállalkozó szellem és kockázatvállalási hajlam. (Talán még angolul sem tud...) A falanszterben tűnik ki tökéletes alkalmatlansága a modern életre. Azokkal a deviáns alakokkal ért egyet, akik fantaszta gondolkodásmódjuk miatt a legnyomorúságosabb helyzetbe jutnak. S ha mindez nem volna elég, az eszkimó jelenetből kiderül, hogy egy primitív természeti ember is jobban megállja a helyét a világ megváltozott körülményei közt, mint ő. Az eszkimó legalább képes a túlélésért küzdeni, ellentétben élhetetlen főhősünkkel.

Összefoglalóan megállapíthatjuk hát, Madách a tévútra vitt, ábrándozó, különutas vagy különcködő vesztesek elrettentő példáit gyűjtötte egybe, hogy tanulságul szolgáljanak az erőteljesebb és életképebb utókornak.

Dr. Bánosi György 1953. szeptember 27-én született Budapesten. 1978-ban végzett az ELTE történelem-népművelés szakán. 1992-től dolgozik az Illyés Gyula Gimnáziumban történelem szakos tanárként.

Megjelent könyvei:

Happy Xmas John Lennon (szerkesztő, író, fordító), Édesvíz 1990.

Csonka ima (versek), AB kiadó 1991.

B mint Beatles Sygnatura 1993.

Eltűnt népek, eltűnt birodalmak (lexikon Veresegyházi Bélával), Unió 1996., 2. kiadás Anno 1999.

Külföldi uralkodók lexikona (Veresegyházi Bélával), Unió 1997., 2. kiadás Anno 2001.

Ókori uralkodók kislexikona (Veresegyházi Bélával) Anno 2000.

Beatles zenei kalauz, Anno 2001.

Egy kaland rögzítése, Coldwell (versek), 2004.

Regényesszencia (regény), Coldwell 2007.

Tanulmány az aquincumi Hercules-kultuszról a Budapest Régiségei című tanulmánygyűjtemény XXV. kötetében (1984).

Műfordítások a Régi Magyar Irodalmi Szöveggyűjtemény I. kötetében (1998) és a Kristálykert című kortárs kanadai költészeti antológiában (2001).

Mobilkávéház, Magyar Prózaíró Egyesület antológiája 2009.

Paládi Zsolt 1968. szeptember 11-én született Budapesten. 1999-ben végzett (végleg) az ELTE magyar-történelem szakán. 1994-től 1998-ig a dunaújvárosi Széchenyi István Gimnáziumban dolgozott, 1998-tól 2012-ig pedig a Magyar Országos Levéltárban. 2014-ben a Napsziget a Művészetekért Alapítvány Bólya Péter-díjában részesült.

Megjelent könyvei:

Szakszerű felszabadítás, Hungarovox Kiadó 2001.

Kiskapitalista kalauz, Kairosz Kiadó 2005.

Tiszaparti randevú, Szegedi írók antológiájában való megjelenés, 2006.

Mobilkávéház, Magyar Prózaíró Egyesület antológiája, 2009.

4 az 1-ben. Humoreszkek antológiája. Bánosi Györggyel, Merényi Krisztiánnal és Rimóczi Lászlóval közösen.